IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK UNIWERSYTETU IGNATIANUM W KRAKOWIE

02(37)
2026

Wywiad z JM Rektorem UIK
Być bardziej uniwersytetem jezuickim

Prezentacje sylwetek Dziekanów Wydziałów UIK

ISSN 1899-8860

Od redakcji

Drogi Czytelniku, droga Czytelniczko,

niezmiernie miło nam powitać Cię na początku tego wyjątkowego numeru czasopisma *Ignatianum*. Jest to niezwykle ważny czas zmian, rozwoju i rozbudowy dla całego Uniwersytetu, gdyż od 1 października na UIK mamy sześć wydziałów: Wydział Filologiczny, Wydział Filozoficzny, Wydział Nauk o Kulturze i Komunikacji, Wydział Pedagogiczny, Wydział Psychologii oraz Wydział Zarządzania i Administracji. Zatem to doskonały moment na przeczytanie kilku słów od naszych Dziekanów, do czego serdecznie zachęcamy. W tym wydaniu znajdziesz również wywiad z Rektorem Ignatianum – dr. hab. Tomaszem Homą SJ, prof. UIK, w którym poruszony został m.in. temat zmiany struktury organizacyjnej na Uczelni. Nie zabrakło również miejsca na wspomnienia o wydarzeniach, które miały miejsce w ostatnich miesiącach.

Miłej lektury!

Spis treści

TOŻSAMOŚĆ UCZELNI

Być bardziej uniwersytetem jezuickim / *wywiad z JM Rektorem UIK* 4

Ks. Mateusz Janyga SJ mianowany nowym Prowincjałem Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego / *Jezuici.pl* 9

ORGANIZACJA UCZELNI

Dziekan Wydziału Filozoficznego: dr Jacek Poznański SJ 10

Dziekan Wydziału Pedagogicznego: dr hab. Anna Królikowska, prof. UIK 11

Dziekan Wydziału Psychologii: dr Jacek Prusak SJ 12

Dziekan Wydziału Nauk o Kulturze i Komunikacji: dr hab. Beata Bigaj-Zwonek, prof. UIK 13

Dziekan Wydziału Zarządzania i Administracji UIK: dr Agnieszka Knap-Stefaniuk 14

Dziekan Wydziału Filologicznego: dr hab. Sylwia Wojciechowska, prof. UIK 15

ŻYCIE UCZELNI

Co sprawia, że wracają od 75 lat? / *Hubert Stankowicz* 17

Jezuickie „kontynuacje i przemiany" minionego stulecia / *Krzysztof Dorosz SJ* 20

Wizyta Ambasadora Australii na UIK / *Dariusz Zdziech* 21

Europejska sieć współpracy jezuickich uczelni Kircher Network spotkała się w Krakowie / *Jacek Poznański SJ* 23

Spotkanie przedstawicieli Gál Ferenc University z władzami Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie / *Redakcja Ignatianum* 25

Uroczystość wręczenia „Księgi Jubileuszowej" dr. Adamowi Żakowi SJ / *Jacek Poznański SJ* 26

Uroczystość promocji doktorskich w Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie / *Anna Zwiercan-Witkowska* 28

Summer School in Polish Literature and Culture / *Marek Liszka* 30

Wernisaż wystawy „Wędrowne narracje" / *Przemysław Bukowski SCJ* 31

Dzień Kultur i Mediów / *Przemysław Bukowski SCJ* 32

Jubileusz 10-lecia kierunku filologia angielska w UIK / *Jolanta Rzegocka* 33

Studencka sesja zdjęciowa / *Radosław Jesionek* 34

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK UNIWERSYTETU IGNATIANUM W KRAKOWIE

2/2026 (37)
ISSN 1899-8860

Pismo ukazuje się od 2008 roku za zgodą Rektora Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

Redakcja: **Biuro Promocji Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie**
Korekta: **Magdalena Pawłowicz**
Skład: **Bartosz Kuzak, Magdalena Małecka-Kuzak**
Zdjęcie na okładce: **archiwum Biura Promocji UIK**

Wydawca
UNIWERSYTET IGNATIANUM W KRAKOWIE
ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków
tel. centrala – 12 39 99 500, fax: 12 39 99 501
REGON: 357244777
NIP: 676-16-87-491
Konto bankowe: Alior Bank SA
94 2490 0005 0000 4600 9871 1366

Nakład: 300 sztuk

Być bardziej **uniwersytetem jezuickim**

Uniwersytet Ignatianum jest uczelnią dynamicznie się rozwijającą i równie dynamicznie kształtującą swoją tożsamość. (...) Bez pracy zespołowej nie bylibyśmy w miejscu, w którym jesteśmy. Bez pracy zespołowej nie będziemy też w stanie rozwijać potencjału, który wspólnie wypracowaliśmy – podkreśla ks. dr hab. Tomasza Homa SJ, prof. UIK, Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie. O tym co było wyzwaniem i osiągnięciem mijającej kadencji oraz planach i marzeniach na najbliższe dwa lata, z Jego Magnificencją Księdzem Rektorem rozmawia mgr Tomasz Konturek.

Magnificencjo Księże Rektorze, przed czterema laty, obejmując urząd Rektora, nakreślił Ksiądz Profesor ambitną wizję rozwoju Ignatianum. Dziś rozpoczyna się kolejna, dwuletnia kadencja. Czy cele, które stawiał sobie Ksiądz w 2022 roku, pozostają aktualne, szczególnie te związane z obszarami rozwoju? Jaką uczelnią jest dziś Uniwersytet Ignatianum w porównaniu z tym, który obejmował Ksiądz Rektor przed czterema laty?

W ciągu ostatnich czterech lat miało miejsce kilka wydarzeń, które w istotny sposób wpłynęły na dzisiejszy kształt naszej Uczelni. Gdy w 2022 roku obejmowałem urząd rektora, kierowałem jeszcze Akademią. Rok później, 1 października 2023 roku, Uczelnia uzyskała status uniwersytetu. Można więc powiedzieć, że byłem ostatnim rektorem Akademii Ignatianum i zarazem pierwszym rektorem Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie. To wydarzenie otworzyło przed nami zupełnie nową perspektywę działania.

Przejście od akademii do uniwersytetu było marzeniem wielu osób związanych z Ignatianum. Przez lata prowadziliśmy konsekwentne działania, które miały stworzyć warunki do tej zmiany. Dzięki wspólnej pracy całej społeczności akademickiej i długofalowemu patrzeniu, udało się osiągnąć cel, który jeszcze niedawno wydawał się bardzo odległy.

Dziś rozpoczynam drugą kadencję już jako rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie. Mam świadomość tradycji, z której wyrastamy, oraz drogi, którą przeszła Uczelnia: od wydziału, przez wyższą szkołę i akademię, aż po uniwersytet. Uzyskanie statusu uniwersytetu było kamieniem milowym w naszym rozwoju i naturalnym zwieńczeniem wieloletnich starań i marzenia wielu osób. Marzenia, które być może niejednemu wydawało się nierealne.

Obecnie, w tej nowej perspektywie, pojawiają się także nowe pytania dotyczące dalszego rozwoju Ignatianum. Przykładowo, trzeba nam odpowiedzieć sobie, czy chcemy przede wszystkim rozwijać uniwersytet jako dydaktyczno-badawczy, czy też dążyć do modelu uniwersytetu badawczego. W moim przekonaniu misja uczelni jezuickiej wyraźnie wskazuje na pierwszą z tych dróg. Fundamentem naszej działalności pozostaje kształcenie, realizowane w ścisłym związku z badaniami naukowymi i odpowiedzialnością społeczną.

Dlatego chcemy równocześnie rozwijać działalność naukowo-badawczą i kształceniową, wzbogacając ofertę dydaktyczną oraz umacniając relacje z otoczeniem społecznym. Wierzę, że właśnie w tym obszarze możemy najlepiej realizować nasze powołanie i misję. Zostaliśmy powołani do określonych zadań jako uniwersytet jezuicki i chcemy wykonywać je jak najlepiej.

W ostatnich tygodniach otrzymaliśmy wyniki parametryzacji Uczelni za mijające lata. Kategorie A+, A i B+ pokazują, że jesteśmy silnym ośrodkiem naukowym. Co jeszcze pokazują te wyniki? Jakie znaczenie dla rozwoju Uniwersytetu mają uzyskane kategorie naukowe i jakie możliwości otwierają one przed naszymi dyscyplinami badawczymi w najbliższych latach?

Uzyskane wyniki ewaluacji mają dla Uniwersytetu bardzo duże znaczenie. Już ocena z 2022 roku pozwoliła nam znaleźć się w gronie uczelni posiadających pełne uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego w pięciu dyscyplinach: filozofii, pedagogiki, psychologii, nauk o kulturze i religii oraz nauk o polityce i administracji. Warto przypomnieć, że wcześniej, jeszcze w Akademii Ignatianum, żadna z tych dyscyplin, mimo posiadania praw doktoryzowania, nie miała uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego.

Obecna ewaluacja nie tylko potwierdziła wcześniejsze osiągnięcia, ale również je wzmocniła. Wyszliśmy z niej z sześcioma dyscyplinami, z których jedna, po raz pierwszy w historii Ignatianum, otrzymała kategorię A+ (nauki o rodzinie), dwie kategorię A (filozofia i nauki o kulturze i religii) oraz trzy kategorię B+ (nauki o polityce i administracji, pedagogika i psychologia).

Uniwersytet posiada dziś uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego w sześciu dyscyplinach: filozofii, pedagogice, psychologii, naukach o kulturze i religii, naukach o polityce i administracji oraz naukach o rodzinie.

Jednak posiadanie uprawnień nie jest dla nas celem samym w sobie, lecz swego rodzaju „kluczem" otwierającym nam prorozwojowo jeszcze szerzej istotne dla misji Ignatianum obszary naukowo-badawcze, ich możliwości i wyzwania.

Tegoroczna ocena ewaluacyjna to bardzo ważne docenienie pracy naukowej kadry naszej Uczelni, ale również zobowiązanie, byśmy odpowiedzialnie wykorzystali ten potencjał naukowy, który udało się nam zbudować przez ostatnie lata.

Gdyby miał Ksiądz Rektor wskazać trzy najważniejsze sukcesy mijającej kadencji, które w największym stopniu wpłynęły na rozwój Uniwersytetu Ignatianum, co znalazłoby się na tej liście? Czy jest coś, czego mimo starań nie udało się zrealizować?

Uniwersytet Ignatianum jest uczelnią dynamicznie się rozwijającą i równie dynamicznie kształtującą swoją tożsamość. Co się tyczy naszej tożsamości, trzy z jej aspektów chciałbym szczególnie podkreślić.

Jesteśmy Uniwersytetem, który stawia na *jakość* we wszystkich obszarach swojej działalności. Oznacza to uczenie się roztropnego troszczenia się o coraz wyższy poziom badań naukowych

Ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK, Rektor UIK; fot. archiwum UIK

naszej kadry, o jakość prowadzonej dydaktyki oraz o jakość Wspólnoty Akademickiej Ignatianum, tworzonej przez nas wszystkich – pracowników akademickich i administracyjnych, studentów, doktorantów i słuchaczy.

Jako uczelnia jezuicka chcemy również stawać się coraz bardziej *uniwersytetem wartości*, w którym jakość i wysokie standardy rozwoju naukowego oraz egzystencjalnego wzajemnie się uzupełniają i stymulują. Chcemy budować wspólnotę akademicką, która łączy dążenie do prawdy naukowej z odpowiedzialnością za człowieka i jego rozwój. Ta troska o wymiar egzystencjalny ma na uwadze każdego, kto w jakikolwiek sposób uczestniczy w misji Ignatianum.

Wreszcie, staramy się być *uniwersytetem*, którego istotnym rysem jest *otwartość*. Ignatianum stoi gościnnie otworem przed osobami posiadającymi

różne poglądy i wrażliwości. W tym światopoglądowo różnorodnym środowisku staramy się być obecni dialogicznie, zachowując własną tożsamość chrześcijańską i jezuicką. Właśnie tak rozumiemy misję współczesnego uniwersytetu jezuickiego w pluralistycznym społeczeństwie.

Natomiast gdy chodzi o wspomniane „trzy najważniejsze sukcesy mijającej kadencji", to stanowią one realizację celów *Strategii Rozwoju Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie na lata 2024–2028*, której część ogólną Senat Uczelni przyjął w grudniu 2023, a wykonawczą w lutym 2024 roku.

Jednym z kluczowych przedsięwzięć sformułowanych w tej *Strategii* jest reorganizacja Uczelni, o której mowa w „działaniu ósmy" sektorowego celu strategicznego nr 5, dotyczącego jej rozwoju infrastrukturalnego i organizacyjnego. Reorganizację tę przygotowywaliśmy przez kilka lat, zarówno od strony prawnej, jak i logistycznej. Wymagała ona zmian statutowych, nowych rozwiązań strukturalnych i spójnej wizji Uniwersytetu w jego nowej odsłonie. Dziś ten kilkuletni proces znajduje swoje wieńcząco go ukonkretnienie – rozpoczynamy nowy rok akademicki 2026/2027 nie jak dotychczas, jako uczelnia dwuwydziałowa, lecz jako sześciowydziałowa.

Począwszy od momentu powstania (1932) byliśmy uczelnią jednowydziałową, która w roku 2000 przekształciła się w dwuwydziałową i tak, jako wyższa szkoła filozoficzno-pedagogiczna, a następnie akademia, i wreszcie jako uniwersytet, funkcjonowała ona do 30 września bieżącego roku. Od 1 października Uniwersytet Ignatianum tworzy sześć wydziałów: Wydział Filozoficzny – najstarszy – erygowany w roku 1932, Wydział Pedagogiczny – powstały w roku 2000 oraz Wydział Nauk o Kulturze i Komunikacji, Wydział Nauk o Zarządzaniu i Administracji, Wydział Psychologii i Wydział Filologiczny – erygowane przez Wielkiego Kanclerza Ignatianum Dekretem z dnia 25 września 2024 roku.

Można powiedzieć, że jesteśmy dziś Uczelnią „sześciogwiazdkową", w podwójnym znaczeniu tego określenia. Te sześć gwiazdek to z jednej strony tych sześć wydziałów, a z drugiej – sześć dyscyplin naukowych, w których doktoryzujemy i habilitujemy.

Sukces ten nie byłby możliwy bez zaangażowania wielu osób. Chciałbym podziękować wszystkim, którzy przez ostatnie lata uczestniczyli w przygotowaniu i wdrażaniu tej transformacji. Wprowadzanie zmian w instytucji, która nieustannie funkcjonuje i rozwija się, jest zawsze dużym wyzwaniem, jest to bowiem praca na żywym organizmie. Profesjonalizm osób odpowiedzialnych za tę transformację Ignatianum, stymulującą jego dalszy rozwój, pozwolił nam tego dokonać bez zakłóceń prowadzonej działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej.

Patrząc na cele zapisane w strategii Uniwersytetu do 2028 roku, a także na ich realizację, jestem świadom, że jest to proces urzeczywistniania wizji Uczelni, jaką przyjęliśmy w roku 2023, myśląc o jej rozwoju do roku 2028. Postanowiliśmy wtedy, że chcemy być coraz bardziej rozpoznawalni wśród polskich uczelni akademickich, a w środowisku uczelni jezuickich w Europie należeć do grona instytucji wiodących.

Tak bardzo ambitnie sformułowany nasz naczelny cel strategiczny wyznacza kolejny ważny obszar działań, które oceniam wysoko, i do których przywiązuję dużą wagę. Należymy do ważnych regionalnych gremiów, oraz krajowych, europejskich i światowych organizacji skupiających instytucje akademickie – do części z nich przystąpiliśmy w minionej kadencji. Przynależymy, *w Małopolsce*, między innymi do Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa oraz do Rady Nauki i Kultury ds. Strategicznych Kierunków Rozwoju Małopolski; *na poziomie krajowym* do Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i Konferencji Rektorów Uczelni Kształcących Nauczycieli i Pedagogów (KRUPed); na poziomie europejskim do European University Association (EUA), European Federation of Catholic Universities (FUCE), Jesuit Higher Education in Europe and the Near East (Kircher Network) oraz do European Consortium for Arts Therapies in Education (ECArTE) i Network of European Regions Using Space (NEREUS); a *na poziomie światowym* do International Association of Jesuit Universities (IAJU) i International Federation of Catholic Universities (FIUC). Nasza obecność i rozpoznawalność w tych środowiskach nie ogranicza się do złożonych deklaracji członkowskich. Przeciwnie, coraz aktywniej uczestniczymy w ich działalności, czego jednym z międzynarodowych ukonkretnień jest nasz udział badawczo-wdrożeniowy w projekcie dotyczącym zdrowia psychicznego i dobrostanu studentów oraz pracowników jezuickich instytucji akademickich w Europie i na całym świecie. A instytucji tych, na wszystkich kontynentach, mamy łącznie 277, zaś w Europie 30, w 16 krajach, w których kształcimy ponad 125 000 studentów. Natomiast pośród ukonkretnień tej obecności i rozpoznawalności na poziomie krajowym i regionalnym

jest nasz udział w grupach roboczych, komitetach naukowych, inicjatywach i projektach, w których coraz częściej aktywnie uczestniczymy.

Za trzecie z tego rodzaju najważniejszych przedsięwzięć mijającej kadencji uznałbym wpisaną również w *Strategię Rozwoju UIK* rozbudowę infrastrukturalną Uczelni oraz utworzenie „Kampusu Kopernika 26". Uniwersytet dynamicznie się rozwija, a wraz z tym rozwojem rosną nasze potrzeby lokalowe i logistyczne. Jesteśmy uczelnią, w której aktualnie studiuje ponad 3000 studentów, lecz których liczba ciągle wzrasta. Stąd też za działanie dalekowzroczne uważam zakup nieruchomości przy ul. Kopernika 15 C, dokonany przez mojego Poprzednika. Zaś za „połowiczny" jeszcze sukces minionej właśnie kadencji uważam uruchomienie tam w listopadzie 2024 roku Centrum Badawczo-Dydaktycznego, a w nim pomieszczeń dydaktycznych i laboratoryjnych o łącznej powierzchni około 3 000 m^2. Do „pełnego sukcesu" tego przedsięwzięcia brakuje jeszcze budowy nowego skrzydła „A", które wraz z już oddanym skrzydłem „B", w którym znajduje się Centrum Badawczo-Dydaktyczne, ma stworzyć nowoczesne Centrum badawcze, dydaktyczne i konferencyjne Uniwersytetu Ignatianum, o łącznej powierzchni około 6 000 m^2.

Myśląc o tym ciągle trwającym przedsięwzięciu, nie mogę pominąć faktu pozyskania, na mocy stosownych porozumień, nowych przestrzeni lokalowych również w Budynku Głównym Ignatianum, który obecnie składa się ze skrzydła północnego i zachodniego Kolegium Księży Jezuitów przy ul. Kopernika 26.

Wreszcie, utworzenie w roku 2024 Kampusu Kopernika 26 – pierwszego kampusu naszego Uniwersytetu, jest szczególnym wyrazem tego rozwoju infrastrukturalnego, możliwego w sposób istotnie znaczący dzięki współpracy z władzami Kolegium i Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego.

Są również przedsięwzięcia, których nie udało się jeszcze doprowadzić do końca. Jednym z nich jest budowa Centrum Badawczo-Dydaktycznego przy ul. Kopernika 15C. Projekt jest zrealizowany w 50 proc.; jest przygotowany od strony formalnej, posiadamy niezbędną dokumentację i pozwolenia, jednak obecnie poszukujemy środków na realizację kolejnego etapu inwestycji. Chciałbym, aby prace budowlane już trwały, ale musimy brać pod uwagę realne możliwości finansowe.

Co się tyczy ostatniej części tego złożonego pytania, pragnę zauważyć, że jesteśmy w trakcie

Wizualizacja nowego budynku; fot. archiwum UIK

realizowania przyjętej *Strategii*, której rokiem docelowym jest rok 2028. Wprawdzie już dzisiaj mogę stwierdzić, iż przynajmniej jedno z działań okazało się niewykonalne z przyczyn od nas niezależnych. Niemniej, mając na uwadze, że znajdujemy się w trakcie realizacji strategii rozwoju Ignatianum, uważam, iż przedwczesne byłoby wypowiadanie się definitywnie na ten temat, zważywszy, że „piłka jest jeszcze ciągle w grze".

Rozpoczynająca się kadencja zbiega się z wdrażaniem nowej struktury organizacyjnej Uniwersytetu Ignatianum. Skąd potrzeba tych zmian i jak mają one pomóc w dalszym rozwoju Uczelni? Jak pomogą te zmiany w zarządzaniu uczelnią Księdzu Rektorowi?

Patrząc na nową strukturę organizacyjną Uniwersytetu, wskazałbym kilka istotnych powodów wprowadzanych zmian. Pierwszym z nich jest potrzeba optymalizacji funkcjonowania Uczelni. Dotyczy ona nie tylko kosztów, ale również czasu, energii i potencjału ludzi zaangażowanych w zarządzanie oraz rozwój Uniwersytetu. Chcemy jak najlepiej wykorzystywać zasoby, którymi dysponujemy.

W praktyce oznacza to uproszczenie struktury organizacyjnej. Dotychczas funkcjonowaliśmy jako struktura dwupoziomowa – jedna instytutowa, a druga wydziałowa. Obecnie wdrażamy strukturę jednopoziomową. Pozwala to uprościć

Wizualizacja wnętrza nowego budynku Ignatianum; fot. archiwum UIK

procesy zarządcze, usprawnić przepływ informacji oraz ograniczyć liczbę etapów podejmowania decyzji. W instytucji akademickiej, zresztą jak w każdej innej, sprawna komunikacja ma ogromne znaczenie, dlatego tego rodzaju optymalizacja powinna pozytywnie wpłynąć na codzienne funkcjonowanie Ignatianum.

Ta zmiana ma również wymiar prorozwojowy. Nowa struktura organizacyjna, z jednej strony ma być bardziej funkcjonalna i oszczędna. Natomiast z drugiej, ma stać się impulsem do rozwoju dotychczasowych, zasadniczo jednodyscyplinowych instytutów, skumulowanych dotąd w dwóch wielodziedzinowych i wielodyscyplinowych wydziałach. Mam nadzieję, że ta formuła organizacyjna przyczyni się – bardziej, niż dotychczasowa – do podejmowania innowacyjnych przedsięwzięć, wzmacniania potencjału naukowego i dydaktycznego oraz budowania silnych środowisk wokół poszczególnych dyscyplin, które uprawiamy.

Istotny jest w tej reorganizacji również wymiar współodpowiedzialności za rozwój Ignatianum, który ona wnosi. Dzięki wdrażanej strukturze poszerza się znacząco grono osób, którym, w sposób szczególny, została powierzona troska o pomyślny rozwój Uniwersytetu. Fakt ten wpisuje się w bliski mi zamysł budowania zespołu, który nie tylko skutecznie zarządza Ignatianum, ale również wspólnie realizuje jego misję. Nowa struktura stwarza mocne przesłanki do takiego wspólnego kształtowania akademickiej przyszłości naszego Uniwersytetu. Oczywiście będzie to wymagać od nas wszystkich uczenia się tak rozumianej współpracy, wspólnego rozeznawania kierunków rozwoju Ignatianum w duchu wartości, które stanowią jego fundament, oraz jakości i otwartości, o których już wspominałem, z myślą o tym, jaką uczelnią chcemy być w bliskiej i dalszej przyszłości.

Reasumując, uważam, że przeprowadzana reorganizacja stanowi wieloaspektowo ważną szansę dla naszego Uniwersytetu. Wierzę, że dzięki nowej strukturze uda się połączyć większą sprawność organizacyjną z lepszym wykorzystaniem potencjału ludzi, którzy tworzą naszą wspólnotę akademicką.

Wielokrotnie podkreślał Ksiądz Profesor, że największym kapitałem Uczelni są ludzie. Jak chce Ksiądz budować wspólnotę pracowników, studentów i absolwentów podczas nowej kadencji oraz jakie miejsce widzi dla nich w dalszym rozwoju Uniwersytetu? W 2022 roku powiedział Ksiądz Rektor: „Razem możemy bardzo dużo". Czy po czterech latach to przekonanie jest jeszcze silniejsze?

Powtarzałem to wtedy i powtarzam również dzisiaj. Bez pracy zespołowej nie bylibyśmy w miejscu, w którym jesteśmy. Bez pracy zespołowej nie będziemy też w stanie rozwijać potencjału, który wspólnie wypracowaliśmy. To nasze wspólne dziedzictwo i nasza twórcza, wspólna moc. Dziś przed nami kolejny krok do zrobienia w tym właśnie duchu. Jego sedno stanowi włączanie do tej wspólnej przygody, jeszcze mocniej niż miało to miejsce dotychczas, studentów i doktorantów. W mojej ocenie jest tu wciąż dużo przestrzeni do współpracy, wzajemnego uczenia się i wspólnego budowania naszego Uniwersytetu jako przestrzeni jakości, wartości i otwartości.

Ważnym aspektem tego procesu będzie pogłębiające go sięganie do pedagogii ignacjańskiej,

która w centrum wszelkich działań stawia człowieka i towarzyszenie mu w integralnym rozwoju zarówno naukowo, jak i egzystencjalnie, we wszystkich jego wymiarach naszego bycia ludźmi. Inspirację w tym zakresie czerpiemy z ponad czterystuletniego doświadczenia, które jest ciągle rozwijane i realizowane w wielu jezuickich uniwersytetach, starając się towarzyszyć każdemu w odkrywaniu świata, w którym żyje, i sensu własnej w nim obecności.

Cztery lata temu mówił Ksiądz o św. Ignacym jako człowieku odwagi, rozeznania, wielkich marzeń i zasady *magis*. Jakie jest dziś najważniejsze marzenie Księdza Rektora dotyczące Uniwersytetu Ignatianum, które chciałby Ksiądz zrealizować? Jaki Uniwersytet Ignatianum w sierpniu 2028 roku chciałby Ksiądz Rektor przekazać swojemu następcy?

Co do marzenia – abyśmy się stawali coraz bardziej uniwersytetem jezuickim, czyli żyjącym jeszcze bardziej świadomie tym duchem, który ożywiał św. Ignacego. Duchem, który nie skłaniał go do kopiowania przeszłości, lecz inspirował do umiejętnego czytania otaczającej go rzeczywistości, odpowiadania nowatorsko na jej wyzwania, towarzyszenia budująco drugiemu człowiekowi, szanując jego niepowtarzalność i tempo właściwego mu rozwoju, w postawie przyjacielskiej otwartości i cierpliwości wobec siebie nawzajem. Chciałbym, abyśmy wspólnie tak marzyli, zachowując otwartość i ciekawość świata w jego naukowym zgłębianiu oraz gotowość do poszukiwań tego, co rzeczywiście ważne, tak indywidualnie, jak i wspólnie.

Taki też uniwersytet – który jest świadom tego, że cała jego działalność w służbie prawdy *ad maiorem Dei gloriam*, ma służyć człowiekowi w stawaniu się coraz bardziej człowiekiem i w czynieniu świata bardziej ludzkim – chciałbym pozostawić mojemu następcy.

Kończąc, chciałem zapytać, czego Ksiądz Rektor życzy sobie, pracownikom Ignatianum, studentom i czytelnikom na nowy 95. rok akademicki i nową kadencję?

Tak naprawdę życzyłbym tego, o czym powiedziałem w poprzedniej odpowiedzi. Nie trzeba nic więcej.

Bardzo dziękuję.

Ks. Mateusz Janyga SJ mianowany nowym Prowincjałem Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego

Źródło: Jezuici.pl

Ojciec Generał Arturo Sosa mianował nowego Prowincjała Prowincji Południowej Towarzystwa Jezusowego, którym jest o. Mateusz Janyga SJ. Zmiana prowincjała nastąpiła 31 lipca 2026 r., w uroczystość św. Ignacego Loyoli.

Mateusz Janyga SJ urodził się 14 maja 1978 r. w Wodzisławiu Śląskim. Ukończył II Liceum Ogólnokształcące w Rybniku, po którym rozpoczął studia na krakowskiej AGH (1997–2002), uzyskując tytuł magistra inżyniera Elektroniki i Telekomunikacji. Przez rok pracował w branży informatycznej, a następnie wstąpił do Towarzystwa Jezusowego w Starej Wsi (2003).

Po dwuletnim nowicjacie, studiował filozofię (2005–2007) w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum w Krakowie. Po ukończeniu studiów odbył dwuletnią praktykę duszpasterską w Nowym Jorku, pracując jako nauczyciel matematyki i religii w Brooklyn Jesuit Prep – jezuickiej szkole dla ubogich dzieci.

Teologię studiował w Rzymie na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim (2009–2012), na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu (2012–13) i w Akademii Katolickiej w Warszawie – Collegium Bobolanum, gdzie uzyskał tytuł magistra teologii.

Pracował jako duszpasterz w parafiach w Czeskim Cieszynie (2013–2015) i w Gliwicach (2015–2020). Trzecią probację odbył w Nairobi w Kenii (2021). Ostatnią profesję zakonną złożył w Gliwicach (2023). Przez ostatnie pięć lat posługiwał jako przełożony wspólnoty i dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej Jezuitów w Mysłowicach.

Ks. Mateusz Janyga SJ nowym Prowincjałem Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego; fot. Jezuici.pl

Dziekan Wydziału Filozoficznego
ks. dr Jacek Poznański SJ

Ks. dr Jacek Poznański SJ; fot. archiwum UIK

W Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie zatrudniony na pełny etat jako asystent od marca 2009 roku. Od 2015 roku jest adiunktem badawczo-dydaktycznym w Katedrze Logiki, Epistemologii i Filozofii Nauki. W latach 2018–2026, czyli przez dwie kadencje, pełnił funkcję Dyrektora Instytutu Filozofii, a w latach 2019–2026, czyli przez dwie ewaluacje, był koordynatorem dyscypliny filozofia. W latach 2015–2026 był członkiem (często przewodniczącym) kilkudziesięciu różnego rodzaju komisji, komitetów, rad i zespołów na poziomie Uczelni, Wydziału i Instytutu.

Interesuje się filozofią nauki i techniki, także ich aksjologią i etyką. Szczególne miejsce w jego zainteresowaniach zajmuje interdyscyplinarny obszar badawczy nazywany w Polsce naukoznawstwem, a w jego ramach takie zagadnienia, jak: sposoby tworzenia i transferowania współczesnej wiedzy naukowej, XX-wieczne transformacje szkolnictwa wyższego, zwłaszcza uczelni wyższej, współczesna technonauka, metodologiczna problematyka inter- i transdyscyplinarności. Jego najnowsza publikacja to wydany w grudniu 2025 roku XIX tom w serii „Słowniki Społeczne" pt. „Naukoznawstwo" współredagowany z prof. Pawłem Kawalcem (KUL).

Jak Ojciec Dziekan widzi Uczelnię z nowym Wydziałem?

„W ramach Uczelni Wydział Filozoficzny jest jej najstarszą jednostką, powstałą w 1932 roku jako uczelnia akademicka. Z tego Wydziału wyłoniły się wszystkie inne jednostki UIK, a także wszyscy jej dotychczasowi rektorzy i dziekani. Mamy więc szczególną misję wobec Uczelni, która polega na pielęgnowaniu prawie już stuletnich akademickich tradycji, także jezuickich tradycji edukacyjnych i kulturotwórczych. Wydział powstał jako uczelnia Towarzystwa Jezusowego i wciąż w nim pracuje i studiuje najliczniejsza na Uniwersytecie grupa jezuickich wykładowców i studentów.

Mając w pamięci nasze korzenie, dążymy do osiągnięcia wysokiego poziomu merytorycznego i metodologicznego badań naukowych, zarówno teoretycznych, jak i praktyczno-wdrożeniowych w zakresie filozofii, etyki i szeroko rozumianej kognitywistyki, aby zapewnić studentom wykształcenie umożliwiające – poprzez uzyskaną wiedzę, umiejętności, kompetencje społeczne – trwały i satysfakcjonujący rozwój osobisty i zawodowy.

Chcemy, aby Wydział już w niedalekiej przyszłości stał się jednym z dobrze rozpoznawalnych i atrakcyjnych badawczo i dydaktycznie ośrodków filozoficznych w Polsce i Europie. Stąd systematycznie i konsekwentnie rozwijamy się i specjalizujemy w obszarach określonych w profilu badawczym Wydziału przy stałym rozszerzaniu pola badawczego o nowe i aktualne tematy i problematykę, dbając przy tym o nieustanny rozwój naukowy pracowników oraz wzrost jakości publikowanych prac naukowych, ich rozpoznawalności i cytowalności.

Stawiamy na rozwój rozległej sieci kontaktów i współpracy naukowej, eksperckiej i dydaktycznej z podobnymi ośrodkami w międzynarodowym środowisku akademickim. Mamy nadzieję, że będzie to skutkować wyraźnym i stałym wzrostem mobilności kadry i studentów własnych, jak

i zagranicznych. Wydział potrzebuje także rozległej sieci kontaktów i współpracy z regionalnym i krajowym otoczeniem społecznym, kulturalnym, gospodarczym i religijnym, co przekłada się na rozwój projektów wdrożeniowych wypracowanych w oparciu o badania prowadzone przez nas.

Staramy się tworzyć dobrze dostosowany do rynku pracy, atrakcyjny i elastyczny system kształcenia w zakresie filozofii, etyki, kognitywistyki i dyscyplin pokrewnych, który obejmuje zarówno studia podstawowe (licencjackie i magisterskie), jak i różne formy kształcenia podyplomowego i ustawicznego (*lifelong learning*). Mamy wysoko wykwalifikowanych i cenionych przez studentów dydaktyków.

Ważne jest też dla nas, aby nasi pracownicy byli obecni w przestrzeni publicznej i mieli wpływ na kształtowanie opinii w różnych kwestiach związanych ze światopoglądem, kulturą, religią, aby rozwijali się i stawali się znani jako popularyzatorzy filozofii, etyki i kognitywistyki w różnych kanałach komunikacyjnych".

Dziekan Wydziału Pedagogicznego
dr hab. Anna Królikowska, prof. UIK

Dr hab. Anna Królikowska, prof. UIK; fot. archiwum prywatne AK

Doktor habilitowana nauk społecznych w zakresie pedagogiki (Uniwersytet Łódzki); absolwentka studiów magisterskich z filologii rosyjskiej (WSP w Krakowie, 1990) oraz filozofii w zakresie pedagogiki (Wydział Filozoficzny TJ, obecnie Uniwersytet Ignatianum w Krakowie, 1995), dyplom studiów specjalistycznych w zakresie katechetyki (Université Catholique de Louvain, Faculté de Théologie et de Droit Canonique, 1997), doktor nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki (KUL 2006). Pracuje jako profesor UIK w Instytucie Nauk o Wychowaniu w Wydziale Pedagogicznym UIK, jest członkiem Katedry Historii Oświaty i Wychowania. Jej droga zawodowa związana jest z Uniwersytetem Ignatianum w Krakowie od 1997 roku. W swoich badaniach podejmuje problematykę historii wychowania (w szczególności pedeutologii historycznej, biografistyki historyczno-pedagogicznej oraz szkolnictwa jezuickiego).

Autorka publikacji naukowych z zakresu historii edukacji, w tym monografii autorskich (np. „Profesorowie jezuickich seminariów nauczycielskich od XVI do XVIII wieku. Słownik biograficzny", Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum w Krakowie, Wydawnictwo WAM, Kraków 2017; „Kształcenie nauczycieli dla jezuickich szkół średnich w Polsce od XVI do XVIII wieku", Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum w Krakowie, Kraków 2019), monografii pod redakcją, artykułów i rozdziałów w monografiach publikowanych w Polsce i za granicą. Ponadto jest autorką haseł biograficznych nauczycieli, pedagogów, działaczy społecznych w słownikach specjalistycznych. Organizowała lub współorganizowała konferencje naukowe oraz brała czynny udział w konferencjach krajowych i zagranicznych. Od wielu lat współtworzy uczelniane czasopisma naukowe jako sekretarz redakcji, członek redakcji i redaktor tematyczny („Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce", „Horyzonty Wychowania", „Studia Paedagogica Ignatiana").

Była wykonawcą lub koordynatorem polskiego partnera w projektach i grantach naukowych realizowanych w UIK, a także w innych ośrodkach polskich i zagranicznych: TECERN – Teacher Education Central European Research Network; Komisja Edukacji Narodowej model szkoły i obywatela – koncepcje, doświadczenia i inspiracje; Climate change related to Catholic Education as Subject in the HIE programmes of education sciences, nr 2020-1-ES01-KA203-083010 (2020–2022). Action: Strategic Partnerships for higher education (KA203): Project 2020-1-ES01-KA203-083010 (Koordynator polskiego partnera projektu w międzynarodowym projekcie z Hiszpanią i Włochami); Słowniki Biograficzne Uczonych Polskich; Edukacja, oświata i wychowanie w kształtowaniu polskiej nowoczesności i niepodległości w latach 1905–1918. Aktualnie realizuje jako wykonawca projekt w ramach NPRH pt. „Szkoły średnie i wyższe w Rzeczpospolitej od XVI do XVIII wieku. Słownik geograficzno-historyczny".

Współpracowała z innymi ośrodkami naukowymi w ramach staży naukowych (Universidad Pontificia Comillas, Facultad de Ciencias Humanas y Sociales, Departamento de Educación, Métodos de Investigación y Evaluación (Madryt); Żytomierski Uniwersytet Państwowy im. I. Franki (Ukraina).

Dziekan Wydziału Psychologii

ks. dr Jacek Prusak SJ

Ks. dr Jacek Prusak SJ; fot. archiwum prywatne JP

Magister teologii (PWT Bobolanum w Warszawie), magister klinicznej pracy socjalnej (MSW, Boston College), doktor społecznych nauk w zakresie psychologii (IP UJ), absolwent całościowego podyplomowego kursu psychoterapii afiliowanego przez Sekcję Naukową Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, *visiting scholar* (2000–2002) w Instytucie Psychoanalizy (PINE) w Bostonie.

Jest członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Psychologii Religii i Duchowości, członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Psychologii Religii i Duchowości, członkiem Sekcji Naukowej Terapii Rodzin PTP, aktywnie współpracuje z trzema Naukowymi Sekcjami Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, Psychologicznego oraz Terapii Rodzin PTP.

Adiunkt dydaktyczno-badawczy w Instytucie Psychologii UIK, były prorektor tejże Uczelni (2014–2018) oraz jej rzecznik, psychoterapeuta w Centrum Dobrej Terapii oraz członek Komisji Bioetycznej CM UJ oraz Komisji „Wyjaśnienie i naprawa" spraw wrażliwych w diecezji sosnowieckiej, a także członek komisji „Wysłuchanie i wyjaśnienie" w archidiecezji krakowskiej. Ekspert w Fundacji Św. Józefa KEP oraz członek Rady Naukowej Serii „Ochrona Małoletnich i Bezbronnych". Od wielu lat współpracownik Ośrodka Szkoleń Systemowych Systemowej Terapii Rodzin, gdzie prowadzi zajęcia dla szkolących się psychoterapeutów z problematyki religijności i duchowości w psychoterapii. Przez wiele lat członek redakcji „Tygodnika Powszechnego" oraz konsultant w Zakładzie Terapii Rodzin CM UJ.

Zawodowo interesuje się stykiem psychologii oraz psychoterapii z religią i duchowością oraz

problematyką instytucjonalnego wykorzystania seksualnego. Autor wielu publikacji prasowych oraz popularnonaukowych, a także autor lub współautor pięciu książek, m.in., „Duchowy i religijny wymiar cierpienia w doświadczeniu osób wykorzystanych seksualnie w Kościele katolickim w Polsce. Perspektywa psychologiczna" (WN UIK, 2025). Uczestnik grantów naukowych polskich i zagranicznych.

Związany z Instytutem Psychologii UIK od początku jego istnienia. Z jego inicjatywy powstała w tymże Instytucie pierwsza w Polsce Katedra Psychologii Religii i Duchowości, która jest ważnym ogólnopolskim ośrodkiem badawczym. Przez kilka lat pełnił funkcję kierownika Katedry Psychopatologii i Psychoprofilaktyki w IP UIK, a obecnie kończy kadencję na stanowisku dyrektora Instytutu Psychologii.

Dziekan Wydziału Nauk o Kulturze i Komunikacji

dr hab. Beata Bigaj-Zwonek, prof. UIK

Dr hab. Beata Bigaj-Zwonek, prof. UIK; fot. archiwum prywatne BBZ

Prof. UIK, dziekan Wydziału Nauk o Kulturze i Komunikacji Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, jest badaczką kultury, nauczycielką akademicką i artystką malarką, od wielu lat łączącą działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną oraz twórczą.

Ukończyła Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Stopień doktora oraz doktora habilitowanego uzyskała na Wydziale Malarstwa tej uczelni. Doświadczenie akademickie zdobywała w kilku ośrodkach akademickich, m.in. w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie, Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego oraz Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie, z którym związana jest od 2012 r. Praktykę zawodową zdobywała również jako grafik, m.in. w dużej firmie wydawniczej, gdzie zajmowała się projektowaniem publikacji oraz grafiką użytkową. Prowadzi zajęcia z zakresu kultury artystycznej, sztuki, komunikacji wizualnej oraz sprawuje opiekę promotorską nad doktorantami.

W Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie (wcześniej AIK) pełniła funkcje zastępcy dyrektora Instytutu Kulturoznawstwa (2014–2018), następnie dyrektora Instytutu Kulturoznawstwa (2018–2022) oraz dyrektora Instytutu Kulturoznawstwa i Dziennikarstwa (2022–2026). Od 2014 r. kieruje Katedrą Kultury Artystycznej (dawna Katedra Estetyki i Wiedzy o Sztuce). Przez wiele lat uczestniczyła w pracach Senatu AIK oraz pełniła funkcje przewodniczącej i członkini licznych komisji oraz zespołów uczelnianych, wydziałowych i instytutowych. Wieloletnie doświadczenie w zarządzaniu stanowi podstawę jej działalności na rzecz rozwoju Wydziału Nauk o Kulturze i Komunikacji.

W pracy naukowej zajmuje się problematyką obrazu w kulturze, teorii sztuki, relacji sztuki i mediów, dziedzictwa kulturowego oraz współczesnych przemian kultury artystycznej. Jest autorką publikacji naukowych oraz redaktorką monografii i kilku numerów tematycznych czasopisma „Perspektywy Kultury". Uczestniczyła w krajowych

i międzynarodowych projektach badawczych. Jest członkinią zespołu realizującego projekt „Wzrost potencjału badawczego w naukach o kulturze i religii w obszarze wkładu kulturowego jezuitów", realizowanego w ramach programu Regionalna Inicjatywa Doskonałości, którego efektem jest m.in. powstanie Muzejonu Jezuickiego.

W działalności organizacyjnej łączy doświadczenie akademickie z realizacją przedsięwzięć o strategicznym znaczeniu dla Uczelni. Zajmowała się przygotowaniem nowych kierunków kształcenia i modernizacją programów studiów, uczestniczyła w procesach ewaluacji działalności naukowej. Angażuje się w popularyzację nauki, wspiera rozwój interdyscyplinarnych badań, współpracę z instytucjami kultury i medialnymi oraz działania na rzecz wysokiej jakości kształcenia akademickiego.

Równolegle z pracą na rzecz Uczelni rozwija działalność artystyczną. Jej obrazy i grafiki prezentowane były na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych, była także uczestniczką licznych wystaw zbiorowych w Polsce i za granicą. Jej prace znajdują się w kolekcjach muzealnych oraz w polskich i zagranicznych zbiorach publicznych i prywatnych. Za działalność artystyczną i wkład w rozwój kultury została uhonorowana m.in. Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis", stypendiami Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz prestiżowym kanadyjskim stypendium The Elizabeth Greenshields Foundation.

Dziekan Wydziału Zarządzania i Administracji

dr Agnieszka Knap-Stefaniuk

Dr Agnieszka Knap-Stefaniuk; fot archiwum prywatne AKS

Doktor nauk ekonomicznych (SGH). Absolwentka studiów BA (dyplom Bachelor of Business Administration with Distinction) i studiów MBA (dyplom Master of Business Administration with Distinction) Thames Valley University; absolwentka studiów magisterskich na kierunku Zarządzanie i Marketing w zakresie zarządzania strategicznego. Ma ukończone studia podyplomowe kwalifikacyjne w zakresie specjalności Pedagogika ogólna. Ukończyła Szkołę Trenerów (trener biznesu) Wszechnicy Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Pełniła szereg funkcji administracyjno-zarządczych jako: kierownik Zakładu w Instytucie Zarządzania Zasobami Ludzkimi (Wyższa Szkoła Zarządzania/ Polish Open University), dziekan Oddziału Małopolskiego Wyższej Szkoły Zarządzania/ Polish Open University, dziekan Wydziału Zamiejscowego w Krakowie (Akademia Finansów i Biznesu Vistula w Warszawie). Od 2018 r. była zastępcą dyrektora Instytutu Nauk o Polityce i Administracji ds. Dydaktycznych.

Była członkiem Państwowej Komisji Akredytacyjnej (Zespół ds. Kierunków Ekonomicznych) oraz Kolegium Rektorskiego i Rady Dydaktyczno-Naukowej Wyższej Szkoły Zarzadzania/ Polish Open University. Otrzymała nagrody Rektora

Wyższej Szkoły Zarządzania/ Polish Open University: Pracownik Dydaktyczny Roku 2006 i 2007 oraz za osiągnięcia w 2011 roku. W 2021 roku otrzymała Nagrodę Rektora AIK za osiągnięcia naukowe oraz znaczący wkład organizacyjny do zapewnienia wysokiej jakości nauczania w ramach Instytutu Nauk o Polityce i Administracji. W latach 2024 i 2025 otrzymała kolejne nagrody Rektora UIK II stopnia za osiągnięcia organizacyjne i naukowe. Jest autorką programu studiów magisterskich w UIK na kierunku Zarządzanie Strategiczne w przedsiębiorstwach i instytucjach publicznych.

Jej zainteresowania naukowe skupiają się przede wszystkim wokół problematyki międzynarodowego zarządzania zasobami ludzkimi, zarządzania międzykulturowego, wielokulturowości i wyzwań związanych z zarządzaniem zróżnicowanymi kulturowo zespołami pracowników.

Jest członkiem Komitetów Organizacyjnych i Komitetów Naukowych konferencji międzynarodowych, realizowanych w Polsce i za granicą. Autorka ponad 100 publikacji naukowych z zakresu zarządzania (zarządzania zasobami ludzkimi). Jest członkiem rad naukowych czasopism polskich i zagranicznych. Od lat prowadzi zajęcia w uczelniach hiszpańskich, włoskich, portugalskich i czeskich. Od 2024 roku jest członkiem The Board of Faculty of the PhD Program in Economic Sciences (University of Foggia; Department of Social Sciences), gdzie prowadzi seminaria doktorskie. Staże naukowo-badawcze odbyła m.in. w Hiszpanii, Włoszech i Czechach.

Od lat współpracuje z biznesem jako trener i konsultant. Realizowała projekty w ramach współpracy z Instytutem Studiów Strategicznych, Combidata Poland, Otawa Group. Prowadziła szkolenia i projekty konsultingowe; była ekspertem w projektach naukowo-badawczych (ekspert ds. integracji społecznej i komunikacji międzykulturowej; diagnosta kompetencji społecznych migrantów). Była członkiem zespołów eksperckich PricewaterhouseCoopers w projektach realizowanych na zlecenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

„Zarządzanie firmą w XXI wieku to proces coraz bardziej trudny i skomplikowany. Stąd też kluczowym zadaniem współczesnej edukacji jest przygotowywanie pracowników i menedżerów gotowych na wyzwania przyszłości, otwartych na zmiany, czasem nawet drastyczne, gotowych do wspólnej, zespołowej realizacji celów ponad podziałami pokoleniowymi, ponad różnicami kulturowymi".

dr Agnieszka Knap-Stefaniuk

Dziekan Wydziału Filologicznego
dr hab. Sylwia Wojciechowska, prof. UIK

Absolwentka uczelni wyższych w Polsce i Niemczech. Studiowała Filologię Klasyczną na Wydziale Filologicznym UMK w Toruniu, część programu realizując w języku niemieckim na Uniwersytecie w Kolonii. W roku 1999 była stypendystką Ministra Edukacji Narodowej RP. Dyplom magistra Filologii Klasycznej otrzymała w roku 2000. Kolejne studia o profilu filologicznym podjęła na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu w Stuttgarcie, uzyskując dyplom magistra filologii angielskiej oraz włoskiej w 2005 roku. Dyplom niemiecki został nostryfikowany przez UMK w Toruniu w 2009 roku.

Filologiczna znajomość języków oraz literatury i kultury europejskiej umożliwiła jej profesjonalny rozwój akademicki. Macierzysty Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu nadał jej w roku 2012 stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, zaś w roku 2024 stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo. Po spełnieniu wszystkich przepisanych przez prawo wymogów formalnych, Wielki Kanclerz, Arturo Sosa SJ, mianował dr hab. Sylwię Janinę Wojciechowską na stanowisko profesora uczelni Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie w dniu 23 lipca 2025 roku.

Dr hab. Sylwia Wojciechowska, prof. UIK; fot. archiwum prywatne SW

Jej zainteresowania obejmują komparatystykę, brytyjską twórczość modernistyczną, studia nad nostalgią i trybem pastoralnym oraz dziedzictwem zachodnioeuropejskim i śródziemnomorskim. Oprócz blisko 50 artykułów, recenzji i rozdziałów w tomach wieloautorskich, opublikowała dwie monografie: „Re(Visions) of the Pastoral in Selected British and American post-Romantic Fiction" (WAM, 2017) oraz „Nost/algia as a Mode of Reflection in the Autobiographical Narratives of Joseph Conrad and Henry James" (Peter Lang, 2023). Wraz z dr. Aeddanem Shaw jest również współredaktorką tomu „Colossus. How Shakespeare Still Bestrides the Cultural and Literary World" (WAM, 2018).

Szczególne miejsce w jej badaniach zajmuje twórczość Josepha Conrada. Jest członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Conradowskiego oraz należy do Joseph Conrad Society (UK) i Joseph Conrad Society of America. Jako conradystka jest widoczna na arenie międzynarodowej, regularnie wygłaszając referaty konferencyjne oraz wykłady gościnne, ostatnio w POSK w Londynie (2024) oraz PAN w Paryżu (2025). Od 2024 roku jest członkiem Komisji Neofilologicznej Polskiej Akademii Umiejętności.

Jest aktywnym pracownikiem Katedry Nauk o Literaturze Instytutu Neofilologii UIK. Jej zaangażowanie w działalność naukową i organizacyjną zostało dwukrotnie docenione przez władze Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie: otrzymała Nagrodę Rektora AIK w 2018 roku oraz Dyplom Uznania Rektora UIK w 2025 roku.

Budynek główny UIK; fot. archiwum Biura Promocji UIK

Co sprawia, że **wracają od 75 lat?**

Hubert **Stankowicz** – absolwent duszpasterstwa WAJ

Siedemdziesiąt pięć lat, trzy czwarte stulecia, to więcej niż średnia długość życia człowieka, a także czas, w jakim następują po sobie trzy pokolenia. Właśnie taki sędziwy wiek osiągnie w tym roku WAJ, czyli Wspólnota Akademicka Jezuitów, która działa przy Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie. Gdy myślę o jubileuszu WAJ-u, w głowie pojawia mi się obraz długowiecznego dębu o potężnych konarach, stabilnych, sięgających głęboko korzeniach, pomarszczonej korze i zielonych liściach. Aż ciężko uwierzyć, że siedem i pół dekady temu to majestatyczne drzewo było zaledwie niewielką sadzonką, dopiero co umieszczoną w ziemi.

Podobnie wyglądały początki WAJ-u. W roku 1951 studenci zaczęli organizować spotkania przy bazylice NSPJ. Tworząca się wspólnota nie działała jeszcze według ustalonych struktur ani regularnego planu tygodnia, nie posiadała nawet statusu oficjalnej grupy parafialnej i nazwy, pod którą jest dziś znana. Grupa młodych ludzi poszukiwała Boga i chciała spotykać innych wyznających podobne wartości. Pomimo niesprzyjających czasów – wszak trwały wtedy ciężkie lata stalinizmu oraz okres prześladowania Kościoła w Polsce – wspólnota nie dość, że przetrwała, to zaczęła się rozwijać, a studentów stopniowo przybywało. Gdy młode drzewko rośnie w trudnej glebie, jest nękane przez wiatry i grad, potrzebuje troskliwego ogrodnika, który odpowiednio je podleje, przytnie gałązki i ochroni przed wichrami. Pierwszym odnotowanym opiekunem wspólnoty był o. Antoni Bachowski SJ, który zajmował się nią w latach 1953–1957. Jednak prawdziwy przełom nastąpił w roku 1963, kiedy pieczę nad duszpasterstwem objął o. Czesław Drążek SJ. To właśnie on nadał nazwę WAJ i zorganizował podstawowe struktury.

Najważniejszą ,,wodą" podlewającą wspólnotę i umożliwiającą wzrost jest od zawsze Eucharystia, która początkowo odbywała się dwa razy w tygodniu w kaplicy katechetycznej. WAJ musiał ją współdzielić z innymi grupami działającymi przy bazylice, przez co, mimo chęci duszpasterza i studentów, zwiększenie liczby odprawianych mszy nie było możliwe. Dlatego o. Drążek rozpoczął działania na rzecz pozyskania przestrzeni na kaplicę akademicką. Udało mu się uzyskać od jednego ze współbraci nieużywaną salkę ministrantów. Przekształcenie jej w kaplicę wymagało gruntownego remontu, jednak dzięki wsparciu finansowemu ówczesnego prowincjała o. Antoniego Kuśmierza SJ oraz własnoręcznej pracy studentów i duszpasterza udało się zrealizować to przedsięwzięcie. 13 listopada 1965 roku zapisał się w historii WAJ-u jako dzień pierwszej mszy świętej w kaplicy akademickiej. Od tej pory możliwe stało się sprawowanie Eucharystii codziennie. Jednak był to dopiero początek drogi. Kaplica mogła pomieścić jedynie 60 osób. W lutym 1969 roku rozpoczęła się rozbudowa mająca poszerzyć ją o przylegającą piwnicę. Ponownie wszystkie prace wykonali członkowie i członkinie WAJ-u.

Tatry 2018; fot. archiwum WAJ

Spotkanie z Prowincjałem 2013; fot. archiwum WAJ

9 listopada tego samego roku ks. kard. Karol Wojtyła dokonał poświęcenia ukończonej kaplicy, która jest używana do dziś.

Przez kolejne lata WAJ rósł i był świadkiem ważnych wydarzeń w historii Polski. On sam, podobnie jak zrzucające liście drzewo, ulegał zmianom. Na przełomie lat 80. i 90. logo WAJ-u przypominało płomień, co łączono z cytatem biblijnym: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął" (Łk 12, 49). Następnie znak przekształcił się w żeglujący po wodach statek, a około 2000 roku pojawiło się nowe motto: „Pietas et eruditio" („Pobożność i wykształcenie"). Ewoluował także plan tygodnia, gdyż obok grup funkcjonujących do dziś, jak na przykład Taizé, pojawiały się i takie, których współcześnie już nie ma. Mowa o poświęconej dyskusjom Grupie Nikodema albo Grupie Teatralnej. Jednym z kamieni milowych było obranie w 2003 roku bł. Jana Beyzyma SJ na patrona WAJ-u, do czego przyczynił się fakt przypadającej na ten czas beatyfikacji tego jezuity oraz poruszające słowa papieża Jana Pawła II o miłosierdziu łączącym się z postacią o. Beyzyma.

Pomimo przemian wspólnota stała stabilnie i zachowywała swój charakter dzięki czterem zanurzonym głęboko w ziemi korzeniom. Są to Filary WAJ-u: wiara, spotkanie, jedność, dar. Choć ich nazwy i oficjalny program formacyjny z nimi związany wyklarowały się dopiero przed kilku laty, to obecność Filarów była namacalna od samego początku, przez cały okres trwania WAJ-u. Stanowiły ukryte, ale mocno bijące serce duszpasterstwa. Obecnie każdemu z Filarów jest poświęcony cały semestr formacji. W tym czasie zarówno w całej wspólnocie, jak i w poszczególnych grupach rozważa się istotę Filaru oraz możliwość jego realizacji indywidualnie oraz z innymi. Przykładem mogą być organizowane w czasie trwania Filaru Jedność „Kolacje Jedności", podczas których wspólnota zasiada razem do posiłku przygotowanego przez kilku studentów i rozważa fragmenty papieskich encyklik.

Jak dziś wygląda WAJ? Pieczę nad wspólnotą sprawuje duszpasterz ks. Waldemar Los SJ, który zawsze znajdzie dla WAJ-owiczów czas na chwilę rozmowy oraz podzielenie się dobrym słowem. Na wzór duszpasterza niemal wszyscy członkowie wspólnoty są bardzo otwarci na nowe osoby. Przychodząc po raz pierwszy, nie jest się obcym, gdyż ciepła atmosfera otaczająca to miejsce sprawia, że od razu przybysz staje się częścią WAJ-owej rodziny. Dobrym relacjom i poznawaniu innych sprzyjają wspólnotowe środy i niedziele, podczas których wszyscy zbierają się na Eucharystii Akademickiej, by potem udać się na rozmowy przy herbatce. Dodatkowo w środy wiele się dzieje: celebruje się dar życia osób urodzonych w danym miesiącu, odbywają się konferencje z zaproszonymi gośćmi, a czasem następuje integracja przy planszówkach albo wspólna nauka. Inne dni również obfitują w wydarzenia, ale w mniejszym gronie, gdyż to właśnie wtedy spotykają się uczestnicy grup i projektów.

Grupy można porównać do rozłożystych gałęzi dębu. Choć każda biegnie w inną stronę i różni się od pozostałych, razem stanowią koronę drzewa. Obecnie funkcjonują takie grupy, jak: U Źródła – opierająca się na modlitwie uwielbienia i śpiewie; Manresa – umożliwiająca praktykowanie jednej

z form duchowości jezuickiej, jaką jest medytacja ignacjańska; Taizé – koncentrująca się na modlitwie w ciszy i prostym śpiewie kanonów; Grupa Kreatywna – proponująca rozwijanie swoich artystycznych talentów; Wieczernik – skupiający się na formacji mężczyzn; Architektura Wnętrza – oferująca czas na dyskusje; a wreszcie Grupa Biblijna, na spotkaniach której rozważa się słowa Pisma Świętego. W duszpasterstwie funkcjonują również dwie grupy muzyczne, Zespół i Schola, prowadzące modlitwę śpiewem w codzienności oraz podczas takich uroczystości, jak organizowana przez WAJ wigilia Zesłania Ducha Świętego. Drzewo składa się także z gałęzi, jakie stanowią projekty WAJ-owe. Są to oddolne, zaproponowane przez członków wspólnoty inicjatywy o różnym charakterze. Dzięki nim WAJ-owicze mogą wykorzystywać swoje talenty i wrażliwość, aby dawać coś wspólnocie. W tym roku realizowane były: skupiony na służbie ubogim projekt „Misja Miłość", teologiczny projekt „Ad fontes" przybliżający sylwetki ojców Kościoła, pomagający rozwijać muzyczne umiejętności projekt „#rozbrzmieWAJ" oraz skoncentrowany na rozmowach o przeżywaniu emocji z pomocą Pisma Świętego projekt „Spiżarnia emocji".

Wszystko, co dzieje się w WAJ-u, w jakiś sposób łączy się z aktualnym hasłem „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie" (Mt 10, 8), skracanym do motta „daWAJ, dostaWAJ". Każdy, kto przychodzi do duszpasterstwa, choćby na jedno spotkanie, ma szansę zarówno zostać obdarowanym, jak i obdarować wspólnotę. WAJ daje przestrzeń do rozeznawania swoich pragnień i potrzeb, a także rozwijania potencjału. Dołączeniu do duszpasterstwa towarzyszą często intencje poznania przyjaciół i drugiej połówki, a po wyjściu z niego okazuje się, że zostaje się bogatszym o doświadczenie zaangażowania w działanie grupy i całej wspólnoty oraz pogłębioną relację z Bogiem i innymi ludźmi.

Z racji wyjątkowego jubileuszu na zakończenie warto wspomnieć, co będzie się działo w WAJ-u z tej okazji. Obchody oficjalnie rozpocznie Eucharystia w październiku, w dniu wspomnienia patrona wspólnoty. Po niej nastąpi świętowanie i wernisaż wystawy poświęconej historii wspólnoty. Listopad będzie czasem wspominania zmarłych duszpasterzy i członków WAJ-u. W grudniu odbędzie się międzypokoleniowe spotkanie opłatkowe, na którym przy jednym stole zasiądą studenci, duszpasterze oraz absolwenci duszpasterstwa. Z kolei w ramach rekolekcji wielkopostnych kazania będą głosili byli duszpasterze WAJ-u. Na kolejne miesiące zaplanowane są również takie wydarzenia jak Dzień Sportu, wigilia Zesłania Ducha Świętego oraz piknik rodzinny. Tematy powiązane z jubileuszem zostaną wyjątkowo podkreślone także podczas sierpniowej Krakowskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę w prowadzonej przez jezuitów grupie 11. Dodatkowo przez cały rok w specjalnym miejscu w WAJ-u wystawiona będzie Księga Wdzięczności, gdzie każdy będzie mógł podzielić się wspomnieniami, refleksjami oraz podziękowaniami za swój czas we wspólnocie. Zachęcamy do dobrego przeżywania tego czasu, a także śledzenia dalszych informacji związanych z jubileuszem w naszych mediach społecznościowych.

Dęby mogą żyć nawet tysiąc lat. Miejmy nadzieję, że równie długowieczny będzie WAJ, a 75 lat to dopiero początek wspaniałej drogi, którą prowadzi Duch Święty.

Fot. archiwum WAJ

Puchar Metropolity; fot. archiwum WAJ

Jezuickie „kontynuacje i przemiany” minionego stulecia

ks. Krzysztof **Dorosz** SJ – dyrektor Archiwum Jezuitów w Warszawie

15 maja 2026 roku na Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „Kontynuacje i przemiany. W stulecie reorganizacji struktur Towarzystwa Jezusowego w Rzeczypospolitej Polskiej”. Po uroczystej Mszy św. w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa, pod przewodnictwem ks. kard. Grzegorza Rysia, z udziałem o. generała Arturo Sosy SJ i licznie przybyłych jezuitów, nastąpiło w Auli Wielkiej otwarcie konferencji, którego dokonał ks. rektor Tomasz Homa SJ, prof. UIK. Gości powitał o. prowincjał Jarosław Paszyński SJ, głos też zabrał kard. Grzegorz Ryś, a okolicznościowe przemówienie wygłosił ojciec generał.

Podkreślił w nim, że świętowanie Jubileuszu utworzenia nowych struktur administracyjnych Towarzystwa w Polsce stanowi przede wszystkim pretekst, by z wdzięcznością spojrzeć na dobro otrzymane i dokonane w ciągu ostatnich 100 lat. To zarazem okazja do przypomnienia misji zakonu, a jest nią służba wierze i sprawiedliwości, prowadząca do pojednania. Dokonuje się poprzez konkretne dzieła apostolskie, jak „obecność na obrzeżach społeczeństwa, dawanie świadectwa wiary, angażowanie się w sprawę pojednania, towarzyszenie młodzieży, pomoc potrzebującym oraz oferowanie solidnej ludzkiej, duchowej, moralnej i intelektualnej formacji”. Szczególnie trudna wydaje się obecna misja jezuitów w Rosji i na Ukrainie, w krajach wchodzących w skład obu prowincji. Dlatego „niezwykle ważne jest, abyśmy pozostawali blisko Jezusa i ludzi, niosąc nadzieję tam, gdzie panuje ból”, podkreślał ojciec generał.

Ojciec Generał Arturo Sosa Abascal SJ wpisujący się do Księgi Pamiątkowej; fot. Biuro Promocji UIK

Następnie w wykładzie otwierającym ks. dr hab. Andrzej Paweł Bieś SJ, prof. UIK, naszkicował historyczne tło konferencji, przedstawiając temat: „Od nowa i odnowa… Jezuici na dawnych ziemiach Rzeczypospolitej Obojga Narodów od XIX do XXI wieku”. Po przerwie obiadowej, w Auli im. Kard. Kozłowieckiego rozpoczęła się sesja plenarna, którą prowadził ks. dr Robert Danieluk SJ.

W pierwszym wystąpieniu tej części ks. Damian Krawczyk SJ przedstawił zagadnienie podziału Prowincji Polskiej w 1926 roku i jego następstw. Jak zauważył, „głównym powodem podzielenia Prowincji Polskiej na dwie niezależne struktury administracyjne był dynamiczny przyrost nowych placówek”. Placówkami trudno było zarządzać, bo były dość oddalone od siebie na rozległym terenie przedwojennej Rzeczypospolitej. Istniały też spore odmienności kulturowo-społeczne względem ziem, na których jezuici pracowali wcześniej. Do tych czynników można dodać wzrost liczbowy członków zakonu w Polsce odrodzonej w 1918 roku Podział był zatem decyzją strategiczną.

Kolejny prelegent, dr Stanisław Augustynek, skupił się na posłudze duszpasterskiej prowadzonej przez jezuitów Prowincji Małopolskiej w latach 1926–1939. Ważnym i nowym obszarem działalności jezuitów w owym czasie były domy rekolekcyjne, zakładane w Dziedzicach, Częstochowie i Lwowie. Rozwijały się także tradycyjne misje ludowe, renowacje misji oraz różnego typu rekolekcje. Prace te były mocnym punktem duszpasterstwa bezpośredniego jezuitów polskich w okresie międzywojennym i są z powodzeniem kontynuowane do dziś.

Ks. dr hab. Stanisław Cieślak SJ, prof. UIK, opowiedział o misjach zagranicznych jezuitów polskich: pracach wśród emigracji i Polonii, w Rumunii oraz o posłudze ks. kard. Adama Kozłowieckiego SJ w Zambii. Te zaangażowania miały wielkie znaczenie w polskich środowiskach emigracyjnych, zwłaszcza podczas trwania i po zakończeniu II wojny światowej, kiedy wielu Polaków nie powróciło do ojczyzny rządzonej przez komunistów, ale pozostało na obczyźnie. Praca duszpasterska wśród rodaków za granicą była kontynuowana w następnych dziesięcioleciach, gdy pojawiły się kolejne fale emigrantów, nie tylko politycznych, ale także ekonomicznych. Jest z powodzeniem prowadzona także i dziś.

Drugą część sesji plenarnej, którą prowadził ks. dr hab. Andrzej Paweł Bieś SJ, prof. UIK, otworzyli historycy z Niemiec: ks. prof. dr Klaus Schatz SJ i ks. doc. dr Niccolo Steiner SJ, reprezentujący Philosophisch-Theologische Hochschule Sankt Georgen we Frankfurcie nad Menem. Tytuł wykładu w wersji oryginalnej brzmiał: „Ein Abschied im Konflikt? Zum Ende der deutschen Jesuitenhäuser in Schlesien" („Pożegnanie w atmosferze konfliktu? O końcu niemieckich domów jezuickich na Śląsku"). Jak zauważył prof. Schatz, temat relacji między jezuitami niemieckimi a przybywającymi na Śląsk po 1945 roku ich polskimi współbraćmi pozostaje delikatny i trudny. Ale tym bardziej zasługuje na uwagę historyków, by w takiej międzynarodowej debacie wyjaśniać niełatwe zagadnienia. Podobnie można spojrzeć na kwestię „Rozwoju prowincji litewskiej w latach 1918–1945", którą podczas sesji przedstawił doc. dr Liudas Jovaiša, reprezentujący Vilniaus Universiteto Istorijos Fakultetas.

Z kolei dr hab. Filip Musiał, prof. UIK, naszkicował panoramę wojennych i powojennych losów jezuitów polskich obu prowincji. Jak zauważył, „spojrzenie na historię polityczną drugiej połowy XX wieku, czy stosunku reżimów totalitarnych do Kościoła, nie byłoby pełne bez uwzględnienia

Wizyta Ambasadora Australii na UIK

dr Dariusz Zdziech

W środę 13 maja 2026 r., na zaproszenie Rektora Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, naszą uczelnię po raz pierwszy odwiedził Ambasador Australii w Polsce J.E. Benjamin Hayes. W trakcie wizyty omawiano możliwości współpracy UIK z uniwersytetami w Australii. Uczestnikiem spotkania był też ks. Frank Brennan SJ, prawnik i niezwykle zasłużona postać wśród obrońców praw Aborygenów w Australii. Ostatnim elementem spotkania było otwarcie na Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie sympozjum pt.: „Polish-Australian Relations", w którym wspólnie uczestniczyli, poszerzając wiedzę studentów na temat odległego kraju z Antypodów. Na zakończenie J.E. Ambasador Australii udzielił jeszcze wywiadu naszemu radiu. Liczymy, iż nie była to ostatnia wizyta znamienitych gości, a dopiero początek długofalowej współpracy.

Ambasador Australii podczas spotkania ze społecznością Ignatianum w Auli Wielkiej UIK; fot. Biuro Promocji UIK

Od lewej: Ambasador Australii w Polsce J.E. Benjamin Hayes, ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK, ks. Frank Brennan SJ z Australian Catholic University, dr Dariusz Zdziech; fot. Biuro Promocji UIK

Ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK z pamiątkowym obrazkiem dla o. generała Arturo Sosy SJ; fot. Biuro Promocji UIK

dziejów jezuitów – jednego z największych i najbardziej aktywnych zakonów na ziemiach polskich". Czas represji okupanta niemieckiego i sowieckiego nie złamał zakonu, konkludował prelegent. Jednak trzeba zauważyć, że „w okresie powojennym jezuici w większym stopniu byli podatni na erozję postaw, niż w latach II wojny światowej. Przynosiło to skutek w postaci pewnej otwartości części zakonników na jawną (np. kapelani obecni w „ludowym" WP), a czasem niejawną współpracę z reżimem komunistycznym, który z założenia był przeciwny religii i zwalczał Kościół".

Ks. dr hab. Leszek Gęsiak SJ, prof. UIK i o. generał Arturo Sosa SJ w Auli Wielkiej UIK; fot. Biuro Promocji UIK

Po części wykładowej rozpoczęła się dyskusja panelowa, którą moderował dr Krzysztof Dorosz SJ. W pierwszej jej części uczestnicy wypowiadali się kolejno na następujące tematy: ks. dr Robert Danieluk SJ mówił o podziałach jezuickich prowincji za generalatu o. Włodzimierza Ledóchowskiego; dr hab. Beata Topij-Stempińska, prof. UIK, krótko przedstawiła apostolat wychowawczy jezuitów po 1926 roku; z kolei ks. dr hab. Marek Blaza SJ, prof. AKW, zarysował zagadnienie misji wschodniej jezuitów i rolę Albertyna. Dr hab. Michał Białkowski, prof. UMK, przedstawił duszpasterstwo w ośrodkach jezuickich w okresie zmian po Vaticanum II. Dr hab. Anna Królikowska, prof. UIK, nakreśliła apostolat intelektualny jezuitów po 1926 roku

Po tych wypowiedziach druga część dyskusji panelowej była poświęcona „Kontynuacjom i przemianom" w zasygnalizowanych wcześniej sferach jezuickiej działalności. Paneliści zastanawiali się, co stanowiło kontynuację jezuickiej tradycji, a co było zmieniane, uwspółcześniane w różnorakiej działalności polskich jezuitów? Dyskusja zmierzała do konkluzji: co z idei historycznie ważnych powinno być kontynuowane dzisiaj, albo może być inspiracją na obecne czasy.

Można oczekiwać, że ta okolicznościowa konferencja będzie stanowiła impuls i przyczynek do dalszych badań nad zasygnalizowanymi podczas sesji zagadnieniami. Ważne, aby były kontynuowane podobne inicjatywy, odsłaniające bardziej i mniej znane karty współczesnej, jezuickiej historii.

Europejska sieć współpracy jezuickich uczelni **Kircher Network** spotkała się w Krakowie

ks. dr Jacek **Poznański** SJ – Dziekan Wydziału Filozoficznego UIK

W dniach 5–7 lipca 2026 r. odbyło się w Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie Walne Zebranie Kircher Network. Zjazdowi towarzyszyło spotkanie Kierowników Biur Współpracy Międzynarodowej zrzeszonych uczelni (5–7 lipca), a także szkolenie skierowane do pracowników tych biur (6–10 lipca). W sumie w Krakowie spotkało się ponad sześćdziesiąt osób związanych z prawie trzydziestoma jezuickimi uczelniami z Irlandii, Wielkiej Brytanii, Szwecji, Niemiec, Austrii, Włoch, Francji, Portugalii, Belgii, Holandii – najliczniejsza grupa przybyła z pięciu uniwersytetów z Hiszpanii.

Spotkanie najwyższych władz uczelni miało kilka celów: przedstawienie sprawozdania z działalności sieci oraz jej sytuacji finansowej od czasu ostatniego Walnego Zebrania w 2025 roku w Monachium. Następnie: omówienie planu operacyjnego na lata 2026–2027 oraz proponowanej wielopoziomowej struktury składek na lata 2026–2027; przegląd harmonogramu, kryteriów i procedur dotyczących planowania wyboru kolejnego prezydenta Kircher Network; przegląd wydarzeń i inicjatyw Międzynarodowego Stowarzyszenia Uniwersytetów Jezuickich; przegląd aktualnych informacji przekazanych przez Konferencję Prowincjałów Jezuitów w Europie. Za pomocą internetu połączono się z prezydentem afrykańskiej sieci jezuickich uczelni, aby porozmawiać o rozwoju inicjatyw współpracy z uniwersytetami i ośrodkami akademickimi w Afryce i na Madagaskarze.

W trakcie spotkania odbył się panel dyskusyjny na temat „Demokracja w kryzysie i strategiczna autonomia Europy: napięcia i wyzwania dla uniwersytetów jezuickich w Europie i na Bliskim Wschodzie", ze szczególnym uwzględnieniem integralnej formacji pracowników jezuickich uczelni, wolności akademickiej i badań naukowych. Podczas panelu swoje referaty wygłosili: prof. Annick Castiaux, rektorka Uniwersytetu w Namur (Belgia), ks. prof. Antonio Allende SJ, rektor Papieskiego Uniwersytetu Comillas w Madrycie (Hiszpania) oraz prof. Johannes Wallacher, rektor Monachijskiej Wyższej Szkoły Filozofii.

Kolejnym ważnym tematem zebrania była wymiana doświadczeń dotyczących przekształceń, reorganizacji i współpracy między szkołami teologicznymi i filozoficznymi oraz refleksja nad tym, czy i w jaki sposób zacieśniona współpraca akademicka na poziomie regionalnym może w znaczący sposób wspierać te procesy i pomóc w wytyczaniu przyszłych kierunków rozwoju. Przedstawiciele

Zwiedzanie Krakowa; fot. Biuro Promocji UIK

Spacer po Krakowie z przewodnikiem; fot. Biuro Promocji UIK

czterech ośrodków akademickich – z Antwerpii, Frankfurtu nad Menem, Londynu i Barcelony – przedstawili swoje doświadczenia. Następnie zebrani podzielili się na grupy i dyskutowali nad podniesionymi kwestiami, aby następnie przedstawić swoje wnioski na spotkaniu plenarnym.

Spotkanie Grupy Koordynatorów ds. Stosunków Międzynarodowych w uczelniach jezuickich odbyło się równolegle do Walnego Zebrania, także w dniach 6–7 lipca. W ramach bieżących inicjatyw tej grupy miało miejsce (w dniach 6–10 lipca) szkolenie w ramach Blended Intensive Programme (BIP), opłacane ze środków Eramsus Plus i poświęcone „Możliwościom wykorzystania programu Erasmus w sieci Kircher Network". Jego uczestnikami byli pracownicy biur ds. stosunków międzynarodowych oraz koordynatorzy programu Erasmus+, kierownicy ds. mobilności i projektów międzynarodowych, a także osoby zaangażowane w proces internacjonalizacji i transformacji cyfrowej jezuickich uczelni.

Aby zmaksymalizować możliwości nawiązywania kontaktów i współpracy, pomiędzy obydwoma wydarzeniami zaplanowano wspólne sesje. Uczestnicy wymienili doświadczenia i wnioski związane z organizacją i uczestnictwem w BIP-ach, ze szczególnym uwzględnieniem wyzwań (akademickich i administracyjnych) i czynników sukcesu. Podjęto też analizy nowych pomysłów na współpracę, szczególnie potencjalne wspólne inicjatywy projektowe, w tym możliwości pozyskania finansowania w latach 2027–2028. Do tego rodzaju projektów można zaliczyć omawiane na spotkaniu: BIP o przywództwie ignacjańskim i obywatelstwie na rzecz zjednoczonej i zintegrowanej Europy w czasach niepewności; budowanie potencjału instytucji członkowskich sieci Kircher w zakresie skutecznego wykorzystania sztucznej inteligencji w biurach ds. współpracy międzynarodowej, ze szczególnym uwzględnieniem mobilności studentów, wykładowców i naukowców, a także przygotowywania wniosków o dofinansowanie,

Zdjęcie grupowe przed wejściem głównym do Ignatianum; fot. Biuro Promocji UIK

zarządzania projektami oraz sprawozdawczości; zacieśnienie współpracy akademickiej z Uniwersytetem św. Józefa w Bejrucie, w szczególności w ramach programu Erasmus+ (KA171).

Drugi dzień tych trzech spotkań zwieńczony został wizytą kulturalno-krajoznawczą, która rozpoczęła się na Wawelu, następnie wiodła wzdłuż Drogi Królewskiej i zabytków dziedzictwa jezuitów, aż do Rynku Głównego i jezuickiego Kościoła św. Barbary, gdzie odbyła się msza święta pod przewodnictwem europejskiego przełożonego jezuitów, o. Dalibora Renića SJ. Następnie wszyscy skosztowali tradycyjnej, polskiej kuchni.

Powstanie Kircher Network

Kircher Network (od nazwiska uniwersalnego uczonego, jezuity Athanasiusa Kirchera, 1602–1680) powstała w 2018 r. na bazie trzyletniego programu badawczo-drożeniowego Higher Education for Social Transformation in Europe and the Near East, który był pierwszą wspólną inicjatywą jezuickich uczelni (od 2016 r.). Sieć zrzesza wszystkie jezuickie i związane z jezuitami uczelnie wyższe w Europie i na Bliskim Wschodzie. Warto pamiętać, że na każdym kontynencie istnieje już podobna sieć (oprócz globalnej sieci IAJU, w Ameryce Płn. – AJCU, Ameryce Płd. – AUSJAL, w Afryce – AJCU-AM, w Azji Wsch. AJCU-AP, w Azji Płd. – JHEASA). Ciekawostką jest, że w samej Hiszpanii istnieje sieć jezuickich uczelni UNIJES (Universidades Jesuitas), zrzeszająca pięć dużych uniwersytetów, cztery mniejsze szkoły wyższe oraz madrycką filię amerykańskiego jezuickiego uniwersytetu z St. Louis.

Uniwersytet Ignatianum i Kircher Network

Pracownicy Uniwersytetu Ignatianum są zaangażowani w następujące grupy badawcze funkcjonujące w ramach sieci: „Secularization" (dr Piotr Musiewicz), „Christian and Muslim Relations" (dr Bożena Prochwicz-Studnicka), „Ecology and Environmental Challenges" (dr Maria Ujwary), „Students and Faculty Well-Being" (dr Krzysztof Kwapis). Osobną wspólną inicjatywą jest „CANISIUS Formation Course on Identity and Mission of Jesuit Higher Education", którego pierwsza edycja w 2024 r. odbyła się w Wiedniu (z udziałem dr hab. Anny Bugajskiej, prof. UIK, i dr hab. Jarosława Kucharskiego, prof. UIK), a druga w 2025 roku w Loyoli (z udziałem dr Kai Szarras-Kudzi i dr. Mateusza Pękali). Od 2023 roku ks. dr Jacek Poznański SJ jest członkiem pięcioosobowego Zarządu Kircher Network.

Spotkanie przedstawicieli Gál Ferenc University z władzami Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

Redakcja *Ignatianum*

13 maja 2026 r. w Krakowie odbyło się spotkanie przedstawicieli Gál Ferenc University z władzami Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie. Wizyta delegacji z Segedynu była okazją do rozmowy o możliwościach rozwoju współpracy akademickiej i instytucjonalnej pomiędzy obiema uczelniami.

W spotkaniu ze strony Gál Ferenc University uczestniczyli:

- Karol Biernacki, Konsul Honorowy RP w Segedynie,
- JE ks. bp László Kiss-Rigó, Wielki Kanclerz Gál Ferenc University,
- dr Márton Róth, Dyrektor ds. zagranicznych i relacji publicznych Diecezji Szeged-Csanád.

Uniwersytet Ignatianum w Krakowie reprezentował JM ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK, Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie.

Tematem spotkania było omówienie kierunków współpracy i warunków podpisania umowy pomiędzy Uniwersytetem Ignatianum w Krakowie a Gál Ferenc University w Segedynie.

Podpisanie umowy miało miejsce podczas wizyty JM Rektora UIK ks. dr. hab. Tomasza Homy SJ, prof. UIK w Uniwersytecie w Segedynie, dnia 12 czerwca 2026 roku, podczas uroczystego zakończenia roku akademickiego.

https://gfe.hu/en/about-us/

Wizyta delegacji z Gál Ferenc University; fot. Biuro Promocji UIK

Uroczystość wręczenia „Księgi Jubileuszowej” dr. Adamowi Żakowi SJ

ks. dr Jacek **Poznański** SJ – Dziekan Wydziału Filozoficznego UIK

W listopadzie 2025 r. swój Jubileusz 75-lecia obchodził ks. dr Adam Żak, jezuita, filozof wykształcony i pracujący m.in. w krakowskim ośrodku jezuitów, a obecnie zatrudniony w Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie na stanowisku Dyrektora Centrum Ochrony Dziecka (COD). W 2026 roku o. Żak świętował także 60-lecie wstąpienia do zakonu oraz 50-lecie święceń kapłańskich. Wszystkie te okazje były ważnymi argumentami za tym, aby w szczególny sposób ukazać tę ważną dla Uczelni, Kościoła w Polsce i jezuitów postać.

W piątek, 17 kwietnia, odbyła się uroczystość wręczenia Jubilatowi pamiątkowej monografii. Uroczystość rozpoczęła się mszą świętą w Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa, której przewodniczył oraz wygłosił homilię JE prymas Polski, ks. dr Wojciech Polak, arcybiskup metropolita gnieźnieński.

Druga część uroczystości odbyła się w Auli Wielkiej Uniwersytetu, która prawie w całości zapełniła się współpracownikami, przyjaciółmi oraz członkami rodziny o. Żaka, a także absolwentami studiów podyplomowych „Profilaktyka przemocy seksualnej wobec dzieci i młodzieży” organizowanych przez Jubilata od ponad 10 lat. Gości powitał ks. dr hab. Andrzej Paweł Bieś SJ prof. UIK, prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni, który odczytał list gratulacyjny Rektora Uniwersytetu. Następnie głos zabrał ks. kardynał Grzegorz Ryś, arcybiskup metropolita krakowski. W swoim przemówieniu nazwał o. Żaka autorytetem i prorokiem, który pełni niewyobrażalnie istotną rolę w polskim Kościele.

Gratulacje składane Jubilatowi ks. dr. Adamowi Żakowi SJ; fot. Biuro Promocji UIK

Swoje słowo wygłosił także JE ksiądz prymas, tym razem jako delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. ochrony dzieci i młodzieży. W imieniu ojca prowincjała Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego wystąpił ks. Damian Mazurkiewicz SJ, socjusz prowincjała, który odczytał najpierw list gratulacyjny ojca generała Arturo Sosy SJ, a następnie list gratulacyjny ojca prowincjała. Pani dr hab. Anna Seredyńska, prof. UIK, odczytała natomiast list gratulacyjny JE ks. arcybiskupa Luisa Manuela Ali Herrery, sekretarza Papieskiej Komisji ds. Ochrony Małoletnich.

Laudację na część Jubilata wygłosił ks. dr hab. Józef Augustyn SJ, wieloletni przyjaciel i współpracownik o. Żaka. Po jego wystąpieniu nastąpiło wręczenie „Księgi Jubileuszowej”, którego dokonali jej redaktorzy: ks. dr Krzysztof Biel SJ, ks. dr Jacek Poznański SJ, prof. Anna Seredyńska.

Kolejnym punktem wydarzenia było wystąpienie Jubilata, po którym nastąpiły okolicznościowe wystąpienia niektórych uczestników uroczystości. Z okazji skorzystali m.in. mec. Monika Horna-Cieślak (rzeczniczka Praw Dziecka), dr Marek Michalak (Międzynarodowa Kapituła Orderu Uśmiechu; były rzecznik Praw Dziecka), dr hab. Błażej Kmieciak, prof. APS (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej w Warszawie), dr hab. Hanna Suchocka, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, była premier, była ambasador w Watykanie), prof. dr hab. Paweł Wiliński (sędzia Sądu Najwyższego, Uniwersytet

im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), red. Tomasz Krzyżak. Po oficjalnych wystąpieniach zgromadzeni goście zostali zaproszeni na poczęstunek przed Aulą Wielką, gdzie składano gratulacje i dzielono się spostrzeżeniami.

Ofiarowana Jubilatowi księga została przygotowana w interdyscyplinarnym zespole redaktorów, którzy zarazem są członkami COD lub Rady COD, oraz dzięki życzliwemu zaangażowaniu interdyscyplinarnej grupy wybitnych autorów: prawników (karnistów, cywilistów, kanonistów), pedagogów, psychologów, psychiatrów, filozofów, teologów i historyków.

Księga została podzielona na dwie części. Pierwsza, zatytułowana „Kapłan, filozof, człowiek Ewangelii", ma charakter wspomnieniowy i interpretacyjny. Ukazuje drogę duchową, naukową i kościelną Jubilata, przedstawiając go jako człowieka modlitwy, refleksji i działania. Druga część zawiera artykuły naukowe oraz eseje z zakresu filozofii, teologii, psychologii, prawa państwowego i kanonicznego oraz kultury. Autorzy podejmują w swoich tekstach problemy bliskie Jubilatowi: m.in. relacje między wiarą a rozumem, wolnością a odpowiedzialnością, troską a sprawiedliwością, dialogiem a ochroną godności człowieka.

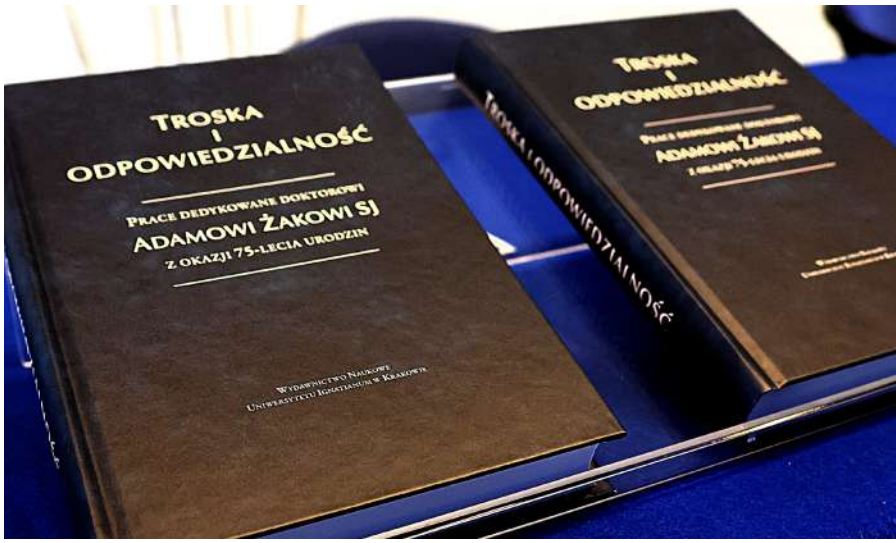
„Księga jubileuszowa" została zatytułowana *Troska i odpowiedzialność*. Publikacja jest wyrazem wdzięczności wobec Jubilata, ale zarazem próbą odczytania i rozwinięcia przesłania jego pracy: troski o prawdę, człowieka, Kościół i dobro wspólne. Ojciec Żak łączy wysokie wymagania intelektualne z duchową wrażliwością. W swojej pracy podkreślał, że wiara i rozum nie są wobec siebie przeciwstawne, lecz wzajemnie się uzupełniają. Zachęcał do krytycznego myślenia, odwagi stawiania pytań oraz pokory wobec rzeczywistości i Tajemnicy. Poznanie nie jest dla niego jedynie działaniem intelektualnym, ale także formą odpowiedzialności za otrzymany dar rozumu i za sposób, w jaki człowiek korzysta ze swojej wiedzy.

Istotnym rysem działalności Jubilata jest gotowość do dialogu. Dotyczy to zarówno środowiska akademickiego, jak i życia Kościoła oraz debaty społecznej. Ojciec Żak budował mosty między Kościołem a społeczeństwem, a także pomiędzy ludźmi reprezentującymi różne światopoglądy i doświadczenia. Dialog rozumie jako postawę troski o wspólnotę, o drugiego człowieka i o prawdę, która nie może być zawłaszczona przez żadną pojedynczą grupę.

Szczególne miejsce w jego biografii zajmuje działalność na rzecz ochrony małoletnich oraz budowania systemu prewencji wykorzystywania seksualnego w Kościele. Jako założyciel i wieloletni dyrektor COD odegrał ważną rolę w tworzeniu standardów edukacji, formacji, ochrony i odpowiedzialności w Polsce i w Kościele polskim. Jego zaangażowanie łączy analizę naukową problemu z konkretnym działaniem na rzecz osób skrzywdzonych oraz tych, którzy potrzebują ochrony i wsparcia. Działalność o. Żaka przypomina, że odpowiedzialność moralna nie może ograniczać się do deklaracji i refleksji, ale powinna prowadzić do działania, prawdy, odwagi oraz tworzenia realnych mechanizmów ochrony. Troska jest dla niego aktywną postawą etyczną – wrażliwością, która przekłada się na konkretne decyzje i czyny, a więc jest odpowiedzialna. Cały tom nie jest więc tylko pamiątką jubileuszu. Stanowi świadectwo wpływu, jaki Jubilat wywarł na współpracowników, uczniów i przyjaciół. Przesłanie „Księgi jubileuszowej" można ująć w stwierdzeniu, że wierność prawdzie wymaga odwagi działania, a najgłębszym wyrazem miłości Boga jest odpowiedzialna troska o drugiego człowieka, zwłaszcza skrzywdzonego.

Uroczystość i monografia to owoc współpracy Instytutu Filozofii, Instytutu Nauk o Wychowaniu oraz Centrum Ochrony Dziecka. Cieszymy się, że mogliśmy świętować dzieło i postać Filozofa, który zmienia rzeczywistość!

Troska i odpowiedzialność. Prace dedykowane doktorowi Adamowi Żakowi SJ z okazji 75-lecia urodzin, red. Krzysztof Biel, Jacek Poznański, Anna Seredyńska, Wydawnictwo Naukowe UIK, Kraków 2026, ss. 482. ISBN: 978-83-7614-695-9

Księga jubileuszowa pt. „Troska i odpowiedzialność"; fot. Biuro Promocji UIK

Uroczystość promocji doktorskich w Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie

mgr Anna **Zwiercan-Witkowska** –
kierownik Sekretariatu Rady ds. Stopni Naukowych UIK

28 maja 2026 roku w Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie odbyła się uroczystość promocji doktorskich, której przewodniczył JM ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK, Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie.

W wydarzeniu uczestniczyli także: prorektor ds. Nauki dr hab. Beata Topij-Stempińska, prof. UIK, prorektor ds. Studenckich i Kształcenia dr hab. Monika Stankiewicz-Kopeć, prof. UIK, przewodnicząca Rady ds. Stopni Naukowych UIK prof. dr hab. Władysława Szulakiewicz, dziekan Wydziału Filozoficznego dr hab. Andrzej Gielarowski, prof. UIK, dziekan Wydziału Pedagogicznego dr hab. Anna Królikowska, prof. UIK, a także promotorzy oraz zaproszeni goście.

W roku akademickim 2025/2026 Rada ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie nadała siedem stopni doktora w dwóch dziedzinach nauki i trzech dyscyplinach naukowych.

Władze Ignatianum na uroczystości Promocji Doktorskich; fot. Biuro Promocji UIK

W dziedzinie nauk humanistycznych stopnie doktora nadano w dyscyplinach Filozofia oraz Nauki o kulturze i religii. W dziedzinie nauk społecznych stopnie doktora nadano w dyscyplinie Nauki o polityce i administracji.

Dziedzina nauk humanistycznych – dyscyplina Filozofia

Stopień doktora otrzymali:

- **dr Waldemar Grzegorz Filipek** – promotor dr hab. Piotr Duchliński, prof. UIK, promotor pomocniczy dr Sylwia Przewoźnik;
- **dr Konstanty Jan Pilawa** – promotor prof. dr hab. Stanisław Gałkowski.

Dziedzina nauk humanistycznych – dyscyplina Nauki o kulturze i religii

Stopień doktora otrzymały:

- **dr Hanna Kawon Wadas** – promotor dr hab. Janusz Smołucha, prof. UIK, promotor pomocniczy ks. dr Krzysztof Homa SJ;
- **dr Marcelina Natalia Zdenkowska** – promotor ks. dr hab. Andrzej Sarnacki SJ, prof. UIK, promotor pomocniczy dr Tomasz Dekert.

Dziedzina nauk społecznych – dyscyplina Nauki o polityce i administracji

Uroczystość promocji doktorskich; fot. Biuro Promocji UIK

Stopień doktora otrzymali:

- **dr Krzysztof Jan Kofin** – promotor dr hab. Mirosław Lakomy, prof. UIK;
- **dr Magdalena Bożena Rączka** – promotor dr hab. Artur Wołek, prof. UIK;
- **dr Dagmara Anna Śniowska** – promotor dr hab. Krzysztof C. Matuszek, prof. UIK.

Uroczystość rozpoczął JM Rektor Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, ks. dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. UIK, który zwrócił się do nowo promowanych doktorów oraz ich promotorów. W swoim wystąpieniu podkreślił znaczenie tego ważnego momentu, będącego zwieńczeniem wieloletniej pracy naukowej, wysiłku i zaangażowania. Z ciepłem i uznaniem mówił o osiągnięciach nowych doktorów, podkreślając, że mogą być dumni z siebie, z uzyskanych rezultatów oraz z wysiłku, wytrwałości i zaangażowania, które włożyli w realizację swoich badań.

Szczególnym momentem uroczystości były akty promocji doktorskiej, przeprowadzone przez promotorów, którzy towarzyszyli doktorom na poszczególnych etapach ich pracy naukowej. Nowo promowani doktorzy złożyli uroczystą przysięgę doktorską, a następnie odebrali dyplomy z rąk swoich promotorów.

Składając przysięgę, doktorzy przyrzekli:

„Cenić sobie stopień doktora, który mi przyznano, oraz wyrażać to przez życie godne i przez dobre obyczaje, być wiernym wartościom, które są drogie Uniwersytetowi Ignatianum w Krakowie, rzetelnie uprawiać naukę w celu poznania prawdy. Większa chwała Boża, dobro ludzi i pomyślność naszej Ojczyzny będzie najwyższym prawem mego życia!".

Słowa przysięgi przypomniały o szczególnym znaczeniu, jakie wiąże się z uzyskaniem stopnia doktora. Jest on nie tylko zwieńczeniem wieloletniej pracy naukowej i potwierdzeniem osiągnięć badawczych, ale także zobowiązaniem do odpowiedzialnego i rzetelnego uprawiania nauki, poszukiwania prawdy, troski o dobre obyczaje oraz wierności wartościom Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie. Złożona przez doktorów przysięga podkreśliła również, że nauka powinna być ukierunkowana na dobro człowieka, Ojczyzny i wspólnoty, zgodnie z dewizą Uniwersytetu: *Ad maiorem Dei gloriam* – „Na większą chwałę Bożą".

Uroczystość promocji doktorskich była okazją do uhonorowania nowych doktorów oraz ich dotychczasowych osiągnięć naukowych. Dla promowanych wydarzenie stanowiło symboliczne zwieńczenie ważnego etapu drogi naukowej i początek kolejnego, pełnego nowych wyzwań, dalszego rozwoju i poszukiwania prawdy.

Summer School in **Polish Literature and Culture**

dr Marek **Liszka** – kierownik Góral Studies Center –
Centrum Badań Góralskich Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

W dniach 15–30 maja 2026 roku odbyła się letnia szkoła z literatury i kultury polskiej dla studentów polskiego programu na Loyola University Chicago. Po ponad dwóch latach polsko-amerykańskich starań te naukowe marzenia stały się rzeczywistością. Pomysłodawcami i koordynatorami tego przedsięwzięcia byli dr John Merchant, Dyrektor Programu Studiów Polskich (LUC), oraz dr Marek Liszka (UIK).

Warsztaty terenowe uczestników szkoły letniej w „Nowej Bacówce" w Zakopanem; fot. Marek Liszka

W ramach szkoły uczestnicy brali udział w specjalnie przygotowanych zajęciach na temat polskiej kultury, historii i literatury. Odwiedzili takie miejsca jak Wieliczka, Auschwitz, Warszawa, Zakopane, Chochołów, Dzianisz oraz różne zakątki Krakowa. Zajęcia odbywały się codziennie rano i były prowadzone przez wykładowców Instytutu Neofilologii UIK. W skład zespołu wchodzili: wchodzili dr hab. Anna Bugajska, prof. UIK, dr hab. Krystyna Zabawa, prof. UIK, dr Marek Liszka, dr Filip Mazurczak oraz dr Yanina Ryier. Wykłady dotyczyły średniowiecznego Krakowa, polskiej literatury, II wojny światowej, emigracji, kultury góralskiej oraz współczesnych zagadnień związanych z kwestiami ukraińskimi.

Uczestnicy góralskich posiadów przed Kościołem św. Wojciecha na Rynku Głównym w Krakowie; fot. Marian Kowalik

Goście z Chicago wzięli udział w posiadach góralskich Krakowskiego Oddziału Związku Podhalan im. Włodzimierza Wnuka (KOZP), podczas których zaczerpnęli wiedzy na temat św. Królowej Jadwigi w prelekcji pani mgr Marii Latały – historyka Kościoła i amerykanistki. Studenci Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie tłumaczyli wykład w czasie rzeczywistym. Każdy z amerykańskich studentów miał swojego tłumacza. Przygotowanie grupy do tego wymagającego zadania przypadło dr Annie Dybiec.

Amerykańscy studenci mieli także możliwość uczestniczenia w dodatkowych zajęciach. Podziękowania należą się następującym wykładowcom Instytutu Neofilologii, którzy byli skłonni zaprosić uczestników szkoły letniej na swoje zajęcia, a byli to: dr hab. Anna Bugajska, prof. UIK, dr hab. Gerard Kilroy, prof. UIK, dr hab. Sylwia Wojciechowska, prof. UIK.

Dodatkowym atutem szkoły letniej były inspirujące wykłady i warsztaty z dr Jacqueline Galicą, PhD, RN, CON(C) z Queen's University (Kingston) w Kanadzie, poświęcone polskim Kanadyjczykom. Warto również podkreślić, że dr John Merchant otrzymał już w poprzednim roku „Medal za Zasługi dla Ignatianum". Podczas inauguracji szkoły letniej, Ojciec Rektor UIK ks. dr hab. Tomasz Homa, prof. UIK, wręczył ten medal i przekazał słowa serdecznych podziękowań wszystkim uczestnikom, za co jesteśmy bardzo wdzięczni.

Z racji tego, że Góral Studies Center – Centrum Badań Góralskich było współorganizatorem szkoły letniej, nie zabrakło również góralskich akcentów podczas jej trwania. Studenci uczestniczyli w wykładzie na temat kultury góralskiej i jej dróg przenikania do USA, Kanady, Austrii

oraz Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii (dr Marek Liszka) oraz mogli zobaczyć oryginalne stroje dostępne w Góral Studies Center, by wreszcie zakosztować kultury góralskiej w Chochołowie, Dzianiszu i Zakopanem.

Z tego tytułu ogromne podziękowania składamy Państwu Marioli i Pawłowi Cudzichom, którzy prowadzą „Nową Bacówkę", dzięki którym doświadczyliśmy prawdziwej góralskiej gościnności. Przygotowali oni dla nas góralską ucztę na świeżym powietrzu, z ogniskiem i smakołykami z Podhala, z widokiem na Giewont.

W przedostatnim dniu trwania szkoły grupa została oprowadzona po Muzejonie w UIK przez panią kurator wystawy – dr Annę Kulpę z Instytutu Kulturoznawstwa i Dziennikarstwa, za co serdecznie dziękujemy. Nie pomijamy również wizyty w Bibliotece UIK, nazywanej „Star Wars Library". Dziękujemy pani Gabrieli Obajtek za oprowadzenie po zbiorach.

W ostatnim dniu uczestnicy chicagowskiej Loyoli przystąpili do egzaminu, który zwieńczył całe przedsięwzięcie. W obecności dr. Johna Merchanta i dr. Marka Liszki egzamin zdawali następujący uczestnicy: Annemarie, Giddeon, Lilly, Nicole, Nikki, Olivia i Sidney. Jedna uczestniczka – Catherine – musiała wylecieć kilka dni wcześniej do USA, ale również z powodzeniem ukończyła program.

Last but not least, ogromne podziękowania, jak z Krakowa do Chicago, składamy następującym studentom i doktorantom UIK za ich wkład w to przedsięwzięcie: Łukaszowi Ardenowi, Aleksandrze Ciurze, Radosławowi Ibkowi, Marcie Jankowskiej, Katarzynie Jochymek, Pawłowi Kaczorowi, Martynie Kaproń, Julii Kolisz, Magdalenie Migas, Amelii Nizioł, Milenie Mietle, Maximilianowi Pietronowi, Oliwii Pietrusie, Paulinie Podobińskiej, Agnieszce Radoń, Weronice Sojce, Martynie Stasiak, Zuzannie Staskiej, Janowi Walawenderowi, Aleksandrze Ziarko, Mikołajowi Zyznawskiemu, a także załodze Biura Promocji: Barbarze Gajdzie-Kocjan, Karolinie Kalińskiej i Agacie Górszczyk oraz Magdalenie Leśniak – przewodniczce, wszystkim zaangażowanym wykładowcom, paniom z Rektoratu: Uruszli Mareckije-Danesi i Katarzynie Grojec oraz ojcu ministrowi Kolegium Księży Jezuitów – Krzysztofowi Nowakowi SJ.

Pierwsza edycja polsko-amerykańskiej szkoły letniej na Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie przechodzi do historii. Z pewnością można uznać ją za udaną. Trzymamy teraz kciuki za pomyślność II edycji, planowanej na maj 2027! *Faustus sit hic annus!*

Wernisaż wystawy „Wędrowne narracje"

ks. dr Przemysław Bukowski SCJ

8 maja 2026 roku w Galerii Miko Krakowskiego Forum Kultury odbył się wernisaż wystawy „Wędrowne narracje" prezentującej dzieła z Kolekcji Profesora Stanisława Głaza SJ.

Wydarzenie zgromadziło licznych gości, artystów oraz osoby zainteresowane sztuką i kulturą. Wystawa stała się okazją do wspólnej refleksji nad ideą wędrowania – zarówno w wymiarze dosłownym, jak i metaforycznym – obecnej w prezentowanych pracach i artystycznych doświadczeniach twórców związanych z plenerami organizowanymi przez Stanisława Głaza SJ.

Ekspozycja została przygotowana we współpracy Muzejonu Jezuickiego Ignatianum oraz Krakowskiego Forum Kultury. Wystawę można było oglądać do 29 maja 2026 roku w przestrzeniach Galerii Miko oraz Muzejonu Jezuickiego.

Wręczenie kwiatów ks. prof. Stanisławowi Głazowi SJ przez prof. Beatę Bigaj-Zwonek; fot. Biuro Promocji UIK

Pracownicy Ignatianum i przyjaciele ks. Stanisława Głaza SJ; fot. archiwum Muzejonu

Dzień Kultur i Mediów

ks. dr Przemysław **Bukowski** SCJ – pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Nauk o Kulturze i Komunikacji UIK

8 czerwca 2026 roku kampus naszego Uniwersytetu stał się miejscem inspirujących spotkań, ciekawych rozmów oraz kreatywnych warsztatów. Wspólnie z Centrum Kultury i Dialogu mieliśmy przyjemność zaprosić uczestników do odkrywania fascynującego świata kultury, mediów i nowych technologii.

Program wydarzenia obejmował wykłady oraz warsztaty prowadzone przez ekspertów i zaproszonych gości. Uczestnicy mieli okazję poszerzyć swoją wiedzę na temat współczesnych mediów, sztucznej inteligencji, kultury i popkultury, narracji transmedialnych oraz pracy dziennikarskiej. Nie zabrakło również warsztatów artystycznych, a uczestnicy mieli możliwość poznania kulis funkcjonowania studiów radiowych i telewizyjnych.

Szczególnym akcentem wydarzenia była kulturoznawcza podróż do Brazylii. Spotkania poświęcone brazylijskiej kulturze oraz wspólna nauka samby pozwoliły uczestnikom przekonać się, jak ważną rolę w budowaniu tożsamości kulturowej odgrywają muzyka i taniec.

Dziękujemy wszystkim uczniom, nauczycielom, gościom i studentom za obecność oraz aktywny udział w wydarzeniu. Wasze zaangażowanie i otwartość na nowe doświadczenia sprawiły, że Dzień Kultur i Mediów 2026 był pełen inspiracji, wymiany wiedzy i dobrej energii.

Zapraszamy do udziału w kolejnych inicjatywach organizowanych przez Centrum Kultury i Dialogu oraz Wydział Nauk o Kulturze i Komunikacji UIK.

Prelekcja o kulturach Brazylii prowadzona przez ks. Mieczysława Smydę SJ; fot. Biuro Promocji UIK

Jubileusz 10-lecia kierunku **filologia angielska** w UIK

dr Jolanta **Rzegocka** – pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Filologicznego UIK

„Oto rozmaryn – to dla pamięci" – słowa Ofelii z Hamleta stały się mottem wyjątkowego wydarzenia: jubileuszu 10-lecia filologii angielskiej w Ignatianum.

Rozmaryn – symbol pamięci, który od lat jest symbolem szekspirowskim w Stratfordzie, towarzyszył nam nieprzypadkowo, podkreślając ciągłość tradycji, wspólnoty i akademickiego ducha, który od dekady kształtuje filologię angielską.

W piątek, 24 kwietnia, w Auli Głównej im. ks. Piramowicza, w czasie gdy na całym świecie – w symboliczną rocznicę śmierci Cervantesa i Szekspira – obchodzony jest Światowy Dzień Książki, spotkali się współtwórcy kierunku, studenci oraz jego przyjaciele, by razem świętować, powspominać i spojrzeć w przyszłość.

Program wydarzenia łączył refleksję akademicką z żywą humanistyką – odbyło się m.in. performatywne czytanie „Śmierci Ofelii" Stanisława Wyspiańskiego w nowym tłumaczeniu na język angielski Tony'ego Howarda i Barbary Bogoczek, wykład ks. prof. Józefa Bremera SJ, wykład prof. Gerarda Kilroya oraz interludium komiczne przygotowane przez studentów filologii angielskiej.

Z okazji 10-lecia filologia otrzymała wyjątkowy dar – papieskie błogosławieństwo, które stało się szczególnym znakiem pamięci i życzliwości wobec naszej wspólnoty.

Serdecznie dziękujemy studentom filologii i Przyjaciołom kierunku za ich zaangażowanie, energię i obecność. Są to:

„Ofelia": Róża Bajorska, Emilia Górska, Paweł Kaczor, Natalia Karwala, Zuzanna Koziej, Jan Walawender, Mikołaj Zyznawski, Izabela Szulc (skrzypce), Joanna Dorobek (zdjęcia), Krystyna Zabawa (reżyseria).

Interludium komiczne: Filip Chorążewski, Jakub Majerczak, Tymoteusz Panz, Magdalena Panz-Sochacka (tekst i reżyseria), Sylwia Papuga, Zofia Wilczyńska.

Szczególne podziękowania kierujemy do naszych reżyserek: prof. Krystyny Zabawy oraz Magdaleny Panz-Sochackiej za przygotowanie i artystyczne opracowanie działań teatralnych.

Studenci występujący podczas uroczystości; fot. Biuro Promocji UIK

Pamiątkowe zdjęcie grupowe; fot. Biuro Promocji UIK

Studencka sesja zdjęciowa

fot. Radosław **Jesionek**

UNIWERSYTET IGNATIANUM W KRAKOWIE
WWW.UIK.EDU.PL